

Den Europæiske Unions Tidende

C 192

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

1. juli 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

90. plenarmøde den 11. og 12. maj 2011

2011/C 192/01

Regionsudvalgets resolution: »Efter revolutionerne i Middelhavsområdet — konsekvenserne og EU's reaktion« 1

UDTALELSER

Regionsudvalget

90. plenarmøde den 11. og 12. maj 2011

2011/C 192/02

Regionsudvalgets udtalelse: »Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb — mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb« 4

2011/C 192/03

Regionsudvalgets udtalelse: »EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling — forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik« 10

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 192/04	Regionsudvalgets udtalelse: »Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab«	15
2011/C 192/05	Regionsudvalgets udtalelse: »Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 — morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder«	20

III *Forberedende retsakter*

Regionsudvalget

90. plenarmøde den 11. og 12. maj 2011

2011/C 192/06	Regionsudvalgets udtalelse »Vejen til en ambitiøs EU-politik til fremme af kvalitetsordninger i landbruget«	28
2011/C 192/07	Regionsudvalgets udtalelse: »Mælkepakken«	36

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

90. PLENARMØDE DEN 11. OG 12. MAJ 2011

Regionsudvalgets resolution: »Efter revolutionerne i Middelhavsområdet — konsekvenserne og EU's reaktion«

(2011/C 192/01)

EN HUMANITÆR KRISE ER UNDER UDVIKLING

Regionsudvalget

1. iagttaget med bekymring ændringerne i det sydlige Middelhavsområde og støtter fuldt ud processen for social, økonomisk og politisk reform, som forhåbentlig vil føre til mere demokratisering og en ny stabilitet i de pågældende lande og til, at mænd og kvinder i området får reelle muligheder for at skabe fred og velstand; beklager og fordømmer imidlertid fortsættelsen af vold og overtrædelser af menneskerettighederne i visse lande i området og opfordrer indtrængende EU til at leve op til sine forpligtelser og støtte fredelige forandringer og overgang til demokrati;

2. er bekymret over strømmen af flygtninge som følge af begivenhederne i Nordafrika, der direkte påvirker de medlemsstater og deres lokalsamfund, som befinder sig tættere på regionen; fremhæver derfor behovet for ufortøvet at yde den konkrete solidaritet og nødvendige støtte, som Den Europæiske Union og medlemsstaterne gav tilsagn om i Det Europæiske Råds erklæring af 11. marts 2011 og Det Europæiske Råds konklusioner af 24.-25. marts 2011;

3. minder om erklæringen fra Regionsudvalgets formandskab af 4. marts 2011 ⁽¹⁾, som gav udtryk for støtte til de folkelige bevægelser i hele regionen og for Regionsudvalgets solidaritet med disse bevægelser krav om ægte demokrati, politisk pluralisme, grundlæggende frihedsrettigheder og overholdelse af menneskerettighederne;

4. bemærker tillige, at et betydeligt antal mennesker flytter til EU af økonomiske, politiske eller sociale årsager; erkender samtidig, at nogle af disse mennesker fordrives som følge af nødsituationen i området, og at de kan have retmæssigt krav på asyl eller international beskyttelse; minder om, at retten til asyl garanteres af bl.a. EU's charter for grundlæggende rettigheder og er i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til folkeretten;

5. erkender, at politisk og social ustabilitet i det sydlige Middelhavsområde i kombination med undertrykkelse, økonomiske vanskeligheder i en række sektorer samt den vedvarende forringelse af miljøet er hoveddrivkræfterne bag befolkningernes migration internt i og bort fra regionen, og at den må forventes at fortsætte, da stadig flere mennesker flygter fra politisk uro og fattigdom.

Umiddelbar reaktion på krisen*Regionsudvalget*

6. understreger behovet for en akut og umiddelbar reaktion på den skærpede humanitære situation, som tager hensyn til grundlæggende rettigheder og de berørte menneskers individuelle situation; mener, at denne reaktion kræver en koordineret tilgang af EU, medlemsstaterne og myndighederne på de subnationale niveauer, og gentager, at kommunernes og regionernes erfaringer overalt i EU med hensyn til beredskab i nødsituationer og civilbeskyttelse står til rådighed for EU-institutionerne, agenturerne og medlemsstaterne; denne tilgang bør også inddrage det organiserede civilsamfund, så de direkte personlige kontakter i de berørte lande kan udnyttes;

⁽¹⁾ CdR 113/2011.

7. opfordrer til ægte og reel solidaritet med de medlemsstater og samfund, der mest direkte er berørt af migrationsstrømmene, med udgangspunkt i en rimelig ansvarsfordeling, herunder for så vidt angår de finansielle aspekter, som fastsat i artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; anmoder indtrængende EU og medlemsstaterne om løbende at tilpasse foranstaltningerne i takt med ændrede forhold og herunder tage hensyn til behovene blandt migranterne og de fordrevne samt de samfund, der yder dem hjælp;

8. opfordrer samtlige lokale og regionale myndigheder i EU til at støtte en handlingsplan for byrdefordeling med det formål at bidrage til at genbosætte flygtninge fra regionen og til at oprette en særlig solidaritetsfond for at afhjælpe det humanitære pres, der er skabt af krisen, og således til indtrængende at anmode medlemsstaterne om dels med udgangspunkt i princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne at aktivere den mekanisme, der er fastsat i Rådets direktiv 2001/55/EF om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf, dels at udvise ægte vilje i EU til at overholde princippet om solidaritet og ansvarsfordeling;

9. anmoder, i afventning af bevilling af passende midler, om, at de allerede eksisterende finansielle instrumenter anvendes til hurtigt at mobilisere ressourcer i de berørte områder for at imødegå katastrofesituationer, som er forårsaget af migrantstrømmen;

10. henstiller, at der indføres kompensationstiltag til støtte for de områder, som i størst omfang rammes af katastrofesituationen, med det sigte at opveje de enorme tab og de negative konsekvenser for de lokale økonomier, især i nøglesektorer som turisme og fiskeri;

11. foreslår i denne forbindelse, at Rådets direktiv 2001/55/EF revideres med henblik på at fastsætte en klarere definition af, hvad der skal forstås ved »massetilstrømning« af migranter, f.eks. ved at sætte begrebet i relation til modtagerlandets befolkning;

12. understreger, at samtlige foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, skal overholde EU-lovgivningen, det opnåede Schengen-acquis, som sikrer fri bevægelighed for borgerne inden for EU, og derfor udgør et væsentligt element i den europæiske integrations resultater, samt sikre de grundlæggende menneskerettigheder som fastsat i folkeretten og EU-traktaterne, herunder navnlig EU's charter om grundlæggende rettigheder;

13. udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag med det sigte at værne om Schengen-systemets fællesskabskarakter for at sikre, at Schengen-systemets nødvendige reaktioner på eksterne begivenheder baseres på gennemsigtige, fælles, europæiske regler og ikke utilbørligt begrænser det eksisterende samarbejde på tværs af grænserne.

Reaktionen på længere sigt

Regionsudvalget

14. er mere end nogensinde opmærksom på behovet for at udvikle omfattende fælles indvandrings- og asylpolitikker med udgangspunkt i solidaritet og rimelig ansvarsfordeling; understreger, at det bør prioriteres at inddrage de lokale og regionale myndigheder i de politikker, der vedrører lovlig migration og integration af migranter;

15. står fast på, at alle kræfter bør mobiliseres for at bekæmpe ulovlig indvandring og dens følgevirkninger, navnlig menneskehandel; støtter indgåelse af tilbagetagelsesaftaler mellem EU og landene i regionen; opfordrer til en revision af FRONTEX' ansvarsområde og rolle, herunder til en styrkelse af agenturets økonomiske, tekniske og personalemæssige ressourcer til patruljering ved EU's ydre grænser, herunder Middelhavskysterne;

16. tilslutter sig opfordringerne til at revidere den nuværende asyllovgivning, herunder navnlig den mekanisme, der bestemmer, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en given asylansøgning, og anmoder indtrængende EU og medlemsstaterne om at arbejde for fuld gennemførelse af et fælles europæisk asylsystem; forventer, at Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) vil kunne yde de mest udsatte medlemsstater værdifuld støtte til at håndtere migrationen;

17. er overbevist om, at demokrati baseret på frie og retfærdige valg og retsstatsprincippet samt en effektiv og demokratisk lokal og regional forvaltning er en forudsætning for stabilitet og politisk såvel som økonomisk udvikling i de berørte lande og er afgørende for borgernes muligheder for at udnytte deres kompetencer i deres hjemlande;

18. understreger den praktiske nytte af programmer til kapacitetsopbygning som led i udvidelsen og EU's naboskabspolitik og foreslår – med pilotprojektet om lokalforvaltningsordningen som konkret eksempel ⁽²⁾ – at der for de sydlige Middelhavslande tilrettelægges tilsvarende initiativer for at støtte kapacitetsopbygningen på lokalt og regionalt niveau;

19. bemærker forbindelsen mellem migration og udviklingspolitik og ser et behov for at udvikle politikker, der støtter tilvejebringelsen af økonomiske og sociale forhold i regionen, der sikrer lokalbefolkningerne en holdbar fremtid for derved at reducere incitamentet til at udvandre; finder det især afgørende at mindske fattigdommen og skabe arbejdspladser for den unge generation og opfordrer derfor til i fuldt omfang at trække på EU's eksisterende ressourcer og erfaringer med henblik på at støtte uddannelse og erhvervsuddannelse i de pågældende lande;

⁽²⁾ Regionsudvalget arbejder allerede tæt sammen med Kommissionen om støtte til dette pilotprojekt, der i øjeblikket et forbeholdt kandidatlande og potentielle kandidatlande.

20. understreger det vigtige i at fremme samhandelen med og investeringerne i disse lande og i at yde mikrolångivningsfaciliteter til etablering af mindre virksomheder som et middel til at sætte disse lande i stand til at opbygge deres egen økonomiske vækst og nedbringe fattigdommen; øget samhandel med Nordafrika vil også være til gavn for Europa og resultere i et stort antal europæiske arbejdspladser og økonomisk vækst for EU; opfordrer derfor til en fælles indsats for i det nødvendige omfang at nedbryde resterende handelsskranker;

21. er overbevist om, at Middelhavsunionen kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at tackle migrationsspørgsmålet og dets virkninger, hvis den fik tildelt den nødvendige politiske vilje og de fornødne ressourcer fra alle berørte parter; understreger i denne forbindelse det bidrag, som Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) kan yde ved at fremme samarbejde og udveksling af knowhow mellem de lokale og regionale myndigheder; henstiller, at ARLEM-forsamlingen nøje overvejer situationen og blandt sine prioriterede opgaver medtager passende reaktioner på de begivenheder, som er under udvikling, og tager de nødvendige skridt inden for sine beføjelser til aktivt at støtte demokratiseringsprocessen i de berørte lande;

22. bemærker, at diplomati på kommunalt og regionalt niveau kan bidrage til at fremme og konsolidere den løbende demokratiseringsproces, inddrage den brede offentlighed og forbedre relationerne mellem befolkninger og deres regeringer;

23. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den i sine fremtidige politiske initiativer ⁽³⁾ lægger grundstenen til udvikling af et mere bredt anlagt reaktionsmønster, der omfatter lydhørhed over for de lokale og regionale myndigheders rolle og bidrag, og til, at der i et tæt parløb med det lokale og regionale niveau udvikles yderligere synergier mellem indvandrings- og asylpolitikkerne, EU's indsats udadtil og på udviklingsområdet;

24. pålægger Regionsudvalgets formand at forelægge denne erklæring for formanden for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Kommissionen, det ungarske rådsformandskab, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, FN's flygtningehøjkommissær, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Middelhavsunionens medformandskab og sekretariat, Middelhavsunionens Parlamentariske Forsamling og Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling ARLEM.

Bruxelles, den 12. maj 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

⁽³⁾ F.eks. revisionen af den europæiske naboskabspolitik, den årlige rapport om indvandring og integration, meddelelsen om styrket solidaritet mellem EU-medlemsstaterne, meddelelsen om migration og mobilitet til gavn for udvikling og den samlede migrationsstrategi.

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

90. PLENARMØDE DEN 11. OG 12. MAJ 2011

Regionsudvalgets udtalelse: »Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb — mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb«

(2011/C 192/02)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over, at Kommissionen ser SMV som rygraden i EU's økonomi, og mener, at en god adgang for SMV til udbudsprocedurer er af stor betydning for at fastholde beskæftigelsen. Derfor er det vigtigt, at forhindringer, som SMV støder imod, når de afgiver tilbud, så vidt muligt fjernes;
- tilskynder Kommissionen til at fremme anvendelsen af såkaldte udbudspas for tilbudsgivere på nationalt niveau (helst i form af et elektronisk registreringssystem) samt til at ensrette disses indhold og anvendelsesbetingelser. Passet skal vise, at en økonomisk aktør er i besiddelse af de erklæringer og den dokumentation, som de ordregivende myndigheder ofte beder om ved udbud. Når en økonomisk aktør har fået tildelt et pas, behøver han ikke igen og igen sende de samme erklæringer og den samme dokumentation. Dette sparer megen tid og mange penge for en økonomisk aktør, der ofte deltager i udbudsprocedurer;
- tillægger muligheden for at realisere målsætningerne for innovation, social inklusion, bæredygtighed og miljø gennem udbud stor værdi. Indfrielsen af disse målsætninger hæmmes af kriteriet om, at krav og ønsker til tilbudsgivere skal have relation til kontraktens genstand. Relationen til kontraktens genstand skal derfor ikke være en forudsætning.

Ordfører	Henk KOOL (NL/PSE), Byrådsmedlem i Haag
Basisdokument	Grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb – Mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb KOM(2011) 15 endelig

I. BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over, at Kommissionen har offentliggjort grøn-bogen »Modernisering af EU's politik for offentlige indkøb – Mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb«, hvori den beskæftiger sig med decentrale myndigheders og andre ordregivende myndigheders holdning til omkostnings-besparelser, modernisering, præcisering og forenkling af direkti-verne om offentlige indkøb;

2. finder, at direktiv 2004/18/EF (herefter kaldet direktivet) er alt for detaljeret på nogle områder, og anbefaler Kommissionen at forenkle dette direktiv, hvor det er muligt;

3. anbefaler, at direktivet præciseres, hvor det er nødvendigt. Direktivet er på væsentlige punkter blevet suppleret af EU-Domstolen. En kodifikation af de vigtigste regler i gældende retspraksis uden andre stramninger ville efter udvalgets opfat-telse være meget ønskelig. Udvalget opfordrer til, at der ikke bliver pligt til at sende i udbud eller stilles krav om gennem-sigtighed i forbindelse med B-tjenesteydelser, subventioner, over-dragelse af fast ejendom og kontrakter under tærskelbeløbene, når der ikke er tale om en grænseoverskridende interesse;

4. anser det for vigtigt for et optimalt fungerende indre marked at stimulere såvel de ordregivende myndigheders som markedsaktørernes professionalisme. Udvalget opfordrer Kommissionen til at oprette eller lade oprette såvel nationale videntcentre som et overordnet europæisk videntcenter eller netværk. Centrene bør oprettes inden for de allerede eksiste-rende nationale rammer. Sådanne centre kunne bl.a. hjælpe ordregivende myndigheder med at opfylde målsætningerne inden for innovation, social udlicitering, bæredygtighed og miljø. Det skal være frivilligt, om man vil anvende disse centre. De lokale myndigheder skal have frie hænder på dette område.

II. ANBEFALINGER

Små og mellemstore virksomheder (SMV)

REGIONSUDVALGET

5. glæder sig over, at Kommissionen ser SMV som rygraden i EU's økonomi, og mener, at en god adgang for SMV til

udbudsprocedurer er af stor betydning for at fastholde beskæf-tigelsen. Derfor er det vigtigt, at forhindringer, som SMV støder imod, når de afgiver tilbud, så vidt muligt fjernes;

6. det er vigtigt at mindske de omkostninger, som virksom-hederne har, når de byder på en kontrakt, mest muligt. Udvalget støtter derfor Kommissionens forslag om så vidt muligt at nøjes med egenerklæringer og kun bede om originale dokumenter fra de udvalgte kandidater eller vindende tilbudsgivere;

7. tilskynder Kommissionen til at fremme anvendelsen af såkaldte udbudspas for tilbudsgivere på nationalt niveau (helst i form af et elektronisk registreringssystem) samt til at ensrette disses indhold og anvendelsesbetingelser. Passet skal vise, at en økonomisk aktør er i besiddelse af de erklæringer og den doku-mentation, som de ordregivende myndigheder ofte beder om ved udbud. Når en økonomisk aktør har fået tildelt et pas, behøver han ikke igen og igen sende de samme erklæringer og den samme dokumentation. Dette sparer megen tid og mange penge for en økonomisk aktør, der ofte deltager i udbudsprocedurer. Et sådant udbudspas skal gælde for en begrænset periode, eftersom de tilgrundliggende certifikaters gyldighed er begrænset, hvilket vil komme passets troværdighed til gode. Et sådant system findes allerede nogle steder på decen-tralt niveau, og der er gode erfaringer med det. Udbudspasset skal være af en sådan art, at det ikke medfører høje udgifter;

8. unødigt samling af kontrakter blandt ordregivende myndig-heder er ligesom samling af væsensforskellige kontrakter uhen-sigtsmæssig, fordi større kontrakter kan betyde hårdere kriterier. Udvalget slår derfor til lyd for, at Kommissionen øger forstå-elsen for dette problem for SMV, samt for at betydningen af reglerne for de enkelte dele trækkes frem i de forklarende bemærkninger eller et andet orienterende dokument;

9. flere muligheder for at anvende udbud efter forhandling vil komme SMV til gode. Denne procedure giver såvel de ordre-givende myndigheder som tilbudsgiverne et vist mål af fleksi-bilitet. SMV's fokus ligger nemlig på viden om deres produkt eller tjeneste og ikke på udbudsprocessen. Udvalget opfordrer Kommissionen til at tillade udbud efter forhandling som en regulær procedure. Dette bør reguleres på samme måde som i direktiv 2004/17/EF (forsyningsvirksomhedsdirektivet), hvor det overlades til den ordregivende myndighed at vælge den udbuds-form, som den anser for mest velegnet sammenholdt med det aktuelle udbud. Udvalget anbefaler en forenkling af alle paral-lelle procedurer;

10. den nuværende procedure for begrænset udbud kan være ufordelagtig for SMV. I første fase af et begrænset udbud – udvælgelsesfasen – kan man i øjeblikket kun stille krav eller fremsætte ønsker vedrørende virksomheden. Under udvælgelsen fremsættes der især ønsker om oplysninger vedrørende en virksomheds resultatliste og erfaring med projektlevering. Generelt har større virksomheder udført flere projekter end SMV. Derfor kan større virksomheder fremvise flere relevante referencekontrakter og har dermed en større chance for at blive valgt. Udvalget tilskynder af samme grund til at tillade, at visse tildelingskriterier tages op til vurdering allerede i første fase af proceduren for begrænset udbud.

Fleksibilitet

REGIONSUDVALGET

11. opfordrer til at tillade større fleksibilitet i udbudsprocedurerne;

12. udbudsreglerne er indviklede, og tilbudsgivernes muligheder for at rette op på mangler i deres tilbud er begrænsede. Dette skyldes bl.a. (national) retspraksis og den ordregivende myndigheds valg i de pågældende udbudsdokumenter. Udvalget foreslår derfor, at man i det nye direktiv eller i de forklarende bemærkninger hertil præciserer, hvilke mangler tilbudsgiverne må rette op på, og hvilke supplerende tiltag eller justeringer der skal være tilladt;

13. en ordregivende myndighed kan som opfølgning på spørgsmål fra tilbudsgiverne have behov for under udbudsproceduren at ændre eller justere noget i kontrakten. Ved væsentlige ændringer af kontrakten må proceduren midlertidigt standses og et nyt udbud igangsættes. Udvalget foreslår derfor at indføre en enkel fremgangsmåde, hvis de ordregivende myndigheder får behov for at ændre deres kontrakt, f.eks. en officiel berigtigelse eller lignende, med en kort forlængelse af fristen for indgivelse af tilbud;

14. under udførelsen af kontrakten kan det ske, at den ordregivende myndighed har overset et aspekt, som den ønsker at rette op på, selv om det ikke kan betegnes som uforudsigeligt eller strengt nødvendigt. Udvalget finder det således hensigtsmæssigt at gøre den eksisterende bestemmelse vedrørende ekstra arbejde mere fleksibel. Det kan overvejes at tillade, at en bestemt procentdel af kontrakten må tildeles den oprindelige kontrahent som ekstra arbejde, uden at betingelserne i artikel 31 i direktivet skal være opfyldt;

15. opfordrer Kommissionen til at indføre langt mere fleksible bestemmelser for rammeaftaler i det nye direktiv. Rammeaftaler bør reguleres på samme måde som i forsyningsvirksomhedsdirektivet. Bestemmelserne om løbetiden og om maksimalt to leverandører i undtagelsestilfælde er unødvendige og bør udgå.

Fremme af innovation, social udlicitering, bæredygtighed og miljø gennem udbud

REGIONSUDVALGET

16. glæder sig over den bevågenhed, som Kommissionen i sin grøn bog skænker virkeliggørelsen af mål vedrørende miljøbeskyttelse, fremme af social inklusion, bedre tilgængelighed for handicappede og styrkelse af innovation;

17. understreger, at Europa 2020-strategiens succes i høj grad afhænger af, hvor godt det lokale og regionale niveau formår at gennemføre de nye innovative løsninger, der er opstillet som mål i flagskibsinitiativerne. Ny innovativ praksis kommer ikke af sig selv. Moderniseringen af EU's udbudsregler skal øge den strategiske fleksibilitet og aktiviteterne i kommuner og hos andre offentlige aktører, når det gælder at finde nye løsninger;

18. understreger, at moderniseringen af udbudsreglerne skal styrke den offentlige sektors innovationsfremmende rolle. Der skal skabes vilkår, som også muliggør store udviklingsprojekter til adskillige millioner euro, som tager fat på komplicerede sociale udfordringer, og som har form af risikovillige konsortier. Det skal være muligt for en kommune eller en anden offentlig operatør for egen regning at skabe sådanne grupperinger og at samle de nødvendige færdigheder i virksomheder og andre organisationer. Normale konkurrencebaserede udbud er vanskelige eller endog umulige. Uanset udbudsreglerne skal det, når der er skabt noget helt nyt, være muligt gennem forhandling at samle forskellige færdigheder og navnlig at åbne døren for små virksomheders deltagelse;

19. tillægger muligheden for at realisere målsætningerne for innovation, social inklusion, bæredygtighed og miljø gennem udbud stor værdi. Indfrielsen af disse målsætninger hæmmes af kriteriet om, at krav og ønsker til tilbudsgivere skal have relation til kontraktens genstand. Relationen til kontraktens genstand skal derfor ikke være en forudsætning. Ordregivende myndigheder kan i så fald selv bestemme, om de vil se bort fra relationen med kontraktens genstand for de nævnte aspekter, og selv vælge, hvilke kriterier de ønsker at bruge. Forholdene varierer nemlig meget fra medlemsstat til medlemsstat. Udvalget anbefaler, at dette medtænkes i det nye direktiv;

20. er enig med Kommissionen i, at de offentlige myndigheder kan yde et vigtigt bidrag til opfyldelsen af de strategiske mål under Europa 2020, ved at de anvender deres købekraft-potentiale til at købe varer og tjenester med en højere »samfundsmæssig værdi«, f.eks. hvad angår fremme af innovation, respekt for miljøet og imødegåelse af klimaændringer, reduktion af energiforbruget, forbedringer på områderne beskæftigelse, folkesundhed og sociale vilkår eller fremme af lige muligheder, samtidig med at inddragelsen af dårligt stillede grupper forbedres. Der må findes en balance mellem ovenstående mål, objektivitet og ikke-diskrimination med det formål at skabe en fair konkurrence, der giver SMV adgang på lige vilkår. Decentrale myndigheder bør i deres udbud desuden kunne

opstille strengere kriterier end EU's mindsteregler uden derved at bringe den frie konkurrence i fare. Udvalget anbefaler ikke desto mindre Kommissionen at sørge for en vis grad af valgfrihed for de ordregivende myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af de nye direktiver om offentlige indkøb. Dette kan på den ene side sikres ved at kræve, at offentlige myndigheder fremmer visse tjenesteydelser af »samfundsmæssig værdi« i deres offentlige indkøb, mens de på den anden side får valgfrihed til at vælge mellem én eller flere muligheder ud fra en liste;

21. foreslår Kommissionen at øge bevidstheden om og udvikle nye metoder til at fremme ansættelse af langtidsløse, handicappede og praktikanter på EU-niveau. De ordregivende myndigheder kan således, hvis de ønsker det, i deres udbudsdokumenter fastsætte som tildelingskriterium, at den virksomhed, som tildeles kontrakten, skal anvende en bestemt procentdel af kontraktens værdi på at ansætte disse målgrupper i forbindelse med udførelsen af kontrakten eller til andet arbejde i virksomheden. Sådanne krav skal fortsat være baseret på frivillighed på EU-niveau, og de lokale og regionale myndigheder skal fortsat have størst muligt råderum til at specificere de forskellige politiske mål, som de ønsker at realisere under en udbudsrunde, samtidig med at de fokuserer på opnåelsen af størst mulig merværdi;

22. anser tildelingskriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud for at være et meget effektivt middel til at indfri målsætninger inden for innovation, sociale udbud, bæredygtighed og miljø. Udvalget svarer således benægtende på Kommissionens spørgsmål om, hvorvidt kriteriet om »den laveste pris« skal afskaffes for bestemte kategorier. Også i forbindelse med tildelingskriteriet »laveste pris« kan de nævnte målsætninger spille en rolle som minimumskrav. Ordregivende myndigheder skal på dette område kunne træffe et valg ud fra kontraktens art. Endelig skal de ordregivende myndigheder også ofte indfri nogle besparelsesmålsætninger, hvilket således også er et aspekt, der skal tages hensyn til i forbindelse med valget af tildelingskriterier;

23. det er ikke altid muligt for de ordregivende myndigheder at kontrollere, om udbudskravene efterleves i hele logistik-kæden. Det er f.eks. vanskeligt at kontrollere, om der anvendes børnearbejde i produktionsprocessen i et tredjeland. Udvalget anmoder Kommissionen om at være opmærksom på dette problem.

Nye procedurer

REGIONSUDVALGET

24. anbefaler, at flere nye procedurer medtages i det nye direktiv. Det drejer sig om en såkaldt markedsplads for A-tjenesteydelser, en borgervalg-model og en procedure for kontrakter med svingende priser;

25. Markedsplads for A-tjenesteydelser. I visse medlemsstater fungerer systemet for B-tjenesteydelser på følgende måde: der er ikke nogen overordnet rammeaftale, men de enkelte kontrakter offentliggøres særskilt på en såkaldt (digital) markedsplads. På denne markedsplads er der en lang række forskellige kontrakter.

Interesserede kan byde på de enkelte kontrakter. For hver kontrakt etableres en rangorden på grundlag af den tilbudte pris. For de fem billigste tilbudsgivere vurderer man dernæst kvalitetsaspekter. Den tilbudsgiver, som har givet det økonomisk mest fordelagtige tilbud af de fem, får kontrakten. Fordelen ved en markedsplads er, at et sådant system forbedrer chancerne for selvstændige erhvervsdrivende uden ansatte. Udvalget foreslår derfor, at et sådant system også indføres for A-tjenesteydelser;

26. Borgervalg-model. Den såkaldte borgervalg-model er en procedure, som kan bruges som løsning ved kontrakter, hvor det er vigtigt, at borgerne frit kan vælge en virksomhed. Dette kan f.eks. være kontrakter vedrørende personlige serviceydelser. Der er tale om et system, hvor alle tilbudsgivere, der opfylder kvalitetskravene, og accepterer den maksimumpris, som den ordregivende myndighed fastsætter, får en rammekontrakt. Borgerne vælger derefter frit, fra hvilken organisation han ønsker at modtage personlige serviceydelser;

27. Procedure for kontrakter med svingende priser. På nogle markeder, f.eks. på energimarkedet, svinger priserne hurtigt op og ned. I forbindelse med sådanne kontrakter er det hensigtsmæssigt, at klagefristen er så kort som muligt. Tilbudsgiverne baserer nemlig deres bud på markedsprisen for energi på det tidspunkt, hvor tilbuddet afleveres. Det foreslås, at der i det nye direktiv fastsættes en klagefrist, som er tilpasset denne type markeder.

Revision af tærskelbeløbene

REGIONSUDVALGET

28. glæder sig over, at Kommissionen gør sig overvejelser om tærsklernes størrelse. Udvalget opfordrer til, at man, inden der fastsættes nye tærskelbeløb, undersøger, ved hvilke tærskler interesser i udlandet kan tænkes at blive vakt. Dette ville betyde tærskler for varer og tjenesteydelser, som er fastsat på niveauet, som er væsentligt højere end de nuværende. Når sandsynligheden er stor for, at et udbud ikke vækker interesse i udlandet, kan de ordregivende myndigheder forskånes for byrderne ved en EU-udbudsprocedure. Udvalget mener, at enhver genforhandling af Verdenshandelsorganisationens »Agreement on Public Procurement (GPA)« må tage højde for behovet for væsentligt højere tærskler.

Princippet om klarhed og åbenhed

REGIONSUDVALGET

29. Generelt: det er ikke altid klart, hvornår man kan tale om en grænseoverskridende interesse. Dette kræver i mange tilfælde en markedsundersøgelse, hvilket indebærer endnu flere ekstrakomkostninger for de ordregivende myndigheder. En præcisering, der giver de ordregivende myndigheder mere sikkerhed med hensyn til begrebet »grænseoverskridende«, ville være hensigtsmæssig. Udvalget foreslår, at Kommissionen udarbejder en liste over grænseoverskridende emner eller markeder. Der må også skelnes mellem, om det gælder for en hel medlemsstat eller kun for grænseegn;

30. svarer benægtende på Kommissionens spørgsmål om, hvorvidt ordregivende myndigheder skal forpligtes til at udarbejde udbudsspecifikationer for store kontrakter på mere end ét sprog eller acceptere tilbud på andre sprog. Dette ville øge de administrative byrder betydeligt, og effekten i form af udenlandske tilbud ville formentlig være særdeles beskedn;

31. Kontrakter under EU's tærskler: Efter udvalgets mening bør kontrakter under EU's tærskler ikke være omfattet af begrebet »grænseoverskridende«. Den nuværende praksis viser jo, at udenlandske kandidater kun byder på et meget begrænset antal kontrakter over EU's tærskler. Udvalget tilskynder Kommissionen til at undersøge, hvor stort et antal der er tale om. Afhængigt heraf kan det fastsættes, om det overhovedet giver mening at anvende begrebet »grænseoverskridende« om kontrakter under EU's tærskler;

32. Kontrakter, der ikke er omfattet af direktivet: Det er ikke klart, om princippet om klarhed og åbenhed spiller en rolle i forbindelse med kontrakter, der ikke er omfattet af direktivet. Ved nogle undtagelser er det mere evident – tænk f.eks. på koncessionsaftaler for tjenesteydelser. Ved andre undtagelser som f.eks. ansættelseskontrakter og overdragelser af fast ejendom bør princippet om klarhed og åbenhed ikke gælde. Udvalget anmoder Kommissionen om at præcisere, for hvilke kontrakter, der ikke er omfattet af direktivet, princippet om klarhed og åbenhed gælder;

33. B-tjenesteydelser: Udvalget anbefaler ikke at anvende princippet om klarhed og åbenhed på tjenesteydelser, som efter evalueringen af listen med A- og B-tjenesteydelser placeres på listen over B-tjenesteydelser, og foreslår Kommissionen, at dette skrives ind i det nye direktiv.

Ny fordeling af A- og B-tjenesteydelser

REGIONSUDVALGET

34. opfordrer til at fastholde den nuværende opdeling i A- og B-tjenesteydelser. Listen over B-tjenesteydelser er forbeholdt områder, som ikke giver anledning til grænseoverskridende konkurrence, eller områder, som indeholder et personligt element, der gør et europæisk udbud uhensigtsmæssigt, f.eks. tjenester på sundhedsområdet eller det sociale område. I forbindelse med sidstnævnte er ordregiverens og brugerens/patientens tillid til den person, som det pålægges at udføre kontrakten, af væsentlig betydning. Der er ofte tale om subjektive kriterier, som ikke passer ind i en udbudsprocedure. Udvalget opfordrer Kommissionen til at flytte A-ydelser, der ikke er egnede til grænseoverskridende handel, over i kategori B. Udvalget opfordrer endvidere til, at Kommissionen udvikler redskaber, der gør det enklere for lokale og regionale myndigheder at afklare, om konkrete udbudsopgaver er omfattet af bilaget for A- eller B-tjenesteydelser;

35. opfordrer Kommissionen til at gennemgå det fælles glossar for offentlige indkøbsaftaler. Dette glossar (og de tilhørende tjenester) er svært at forstå og rejser en række spørgsmål. Udvalget ønsker klare oplysninger eller en forklarende note om termene i det fælles glossar.

Undtagelser

REGIONSUDVALGET

36. anmoder om, at bestemmelserne vedrørende kontrakter, der ikke er omfattet af direktivet, ses igennem. Det bør overvejes at præcisere og supplere disse bestemmelser. Det fremgår f.eks. ikke klart, hvilke finansielle tjenester der falder under undtagelsesbestemmelsen i artikel 16, litra d), og hvornår der er tale om en finansiell A-tjenesteydelse (kategori 6);

37. slår til lyd for at undtage kontrakter mellem ordregivende myndigheder i det nye direktiv. Eftersom myndigheder er forpligtet til at anvende skatteborgernes penge ansvarligt, er det hensigtsmæssigt, at de kan appellere til hinandens viden og kundskaber mod en godtgørelse af de hermed forbundne udgifter uden at have pligt til at sende i udbud. En sådan undtagelse ville udgøre en stor forbedring mht. sammenhængen i EU's retlige ramme og ville være løsningen på et af de mest presserende problemer på området offentlige indkøb, som de lokale og regionale myndigheder konfronteres med for øjeblikket;

38. ordregivende myndigheder støder på store problemer, når de udbyder IKT-systemer. Deres IKT-miljø består af forskellige systemer, der er indbyrdes forbundne. Supplerende kontrakter som ekstra licenser og tilhørende nye moduler kan derfor ikke altid bare udbydes, uden at det giver alvorlige tekniske problemer og udgifter. Udvalget anmoder i den forbindelse Kommissionen om at undersøge, om undtagelsesmulighederne kan udvides i det nye direktiv og/eller der kan indføres en ny procedure for IKT-systemer, hvor konkurrencen finder sted på leverandørniveau i stedet for på producentniveau, når der er brug for et bestemt mærke;

39. mener ligesom Kommissionen, at innovation skal stimuleres. På grund af reglerne for offentlige indkøb kan ordregivende myndigheder ikke uden videre anskaffe innovative produkter. Udvalget foreslår, at Kommissionen undersøger mulighederne for at indføre en fritagelse for udbudspligten, der f.eks. kunne gælde i to år at regne fra den dag, hvor der er opnået et anerkendt patent for en opfindelse.

Tidligere præstationer

REGIONSUDVALGET

40. mener, at de ordregivende myndigheder skal have mulighed for at gøre brug af deres tidligere erfaringer med kontrahenter i forbindelse med fremtidige udbud. Negative erfaringer, hvor slutresultatet har været utilfredsstillende, bør kunne tages i betragtning. Som det er nu, kan en part, der tidligere (med overlæg) har leveret dårlige præstationer, i princippet deltage i en ny udbudsprocedure, som i visse tilfælde alene afholdes, fordi de eksisterende kontrahenter er blevet suspenderet. Dette er ofte uhensigtsmæssigt på grund af de ødelagte relationer, mistilliden og de utilstrækkelige præstationer. Udvalget slår til lyd for et system, der gør det muligt at lade egne tidligere erfaringer med en bestemt virksomhed spille ind. Systemet skal selvfølgelig garantere objektivitet. Dette kan opnås ved at arbejde med en officiel evalueringsrapport for tidligere kontrakter og ved at indføre en tidsbegrænsning for udelukkelse.

Definition af kontrakter, der skal sendes i udbud

REGIONSUDVALGET

41. anmoder om, at anvendelsesområdet for det nye direktiv begrænses til alene at omfatte den ordregivende myndigheds egne indkøb. Dette understøttes af visse elementer i EU-Domstolens retspraksis. Denne har slået fast, at man ved afgrænsningen af direktivets anvendelsesområde skal kunne tale om en umiddelbar økonomisk interesse. Generelle aftaler om f.eks. egnsudvikling eller tildeling af støtte bør ikke falde ind under denne definition. At stille krav til f.eks. et arbejde udløser ikke vederlag eller en forpligtelse til at sende i udbud. Ordregivende myndigheder bør nemlig i forbindelse med udførelsen af offentlige opgaver have frie hænder til at stille krav af hensyn til styringen. Udvalget ønsker en klarere definition af kontrakter, der skal sendes i udbud, ved hjælp af en kodificering af retspraksis på området;

42. ordregivende myndigheder finder den nuværende definition af offentlige bygge- og anlægskontrakter vanskelig at

anvende. Efter udvalgets mening kan man sætte spørgsmålstegn ved kriteriet »udførelsen ved et hvilket som helst middel af et bygge- og anlægsarbejde, der svarer til behov præciseret af den ordregivende myndighed«. Udvalget slår til lyd for, at denne definition tilpasses og forenkles.

Offentligretlige organer

REGIONSUDVALGET

43. mener, at der skal tages særligt hensyn til små offentligretlige organer. En forpligtelse til at sende i udbud er en uforholdsmæssig stor belastning for disse små organer;

44. definitionen af offentligretligt organ må ændres. Det er besværligt for en virksomhed at afgøre, om den har at gøre med et offentligretligt organ. Definitionen omfatter nemlig finansielle kriterier og tilsyn, som ikke kan efterprøves af andre. Desuden har EU-Domstolen suppleret kriterierne for offentligretlige organer. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ny definition af begrebet »offentligretligt organ«.

Bruxelles, den 11. maj 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling — forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik«

(2011/C 192/03)

REGIONSUDVALGET

- deler Kommissionens opfattelse om, at der trods fremskridt på en række sociale områder stadig er et godt stykke vej, før de udviklingsmål, som det internationale samfund satte sig i Millenniumerklæringen for over 10 år siden, er nået;
- mener, at fokus i højere grad bør rettes mod faktorer, der har at gøre med de disponible midler til finansiering af udviklingen, overholdelse af bistandsforpligtelserne, støtte til mobilisering af udviklingslandenes indenlandske ressourcer, styrkelse af landenes kapacitet på skatteområdet, bekæmpelse af korruption, intensivering af kampen mod skatteunddragelse, mod kapitalflugt og ulovlige kapitalbevægelser, samt hjælp til at finde nye finansieringskilder;
- beklager, at grønbogen, på trods af Kommissionens anerkendelse af, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med udviklingsbistanden og samarbejdsprogrammerne, ikke tager hensyn til de lokale og regionale myndigheders voksende rolle i en EU-samarbejds politik, som tilstræber at være effektiv og opnå bred samfundsmæssig støtte. Derfor opfordrer udvalget til at rette større opmærksomhed mod den rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til fremme af en udvikling med et bredere socialt fundament, opbygning af effektive forvaltningsorganer i udviklingslandene og udvikling af en miljømæssigt bæredygtig energimodel;
- ønsker, at reformen af EU's udviklingspolitik og den europæiske konsensus skal følge den retning, der er blevet udstukket i meddelelsen »Lokale Myndigheder: Igangsættere Af Udvikling«, som fremhæver disse myndigheders position, rolle og merværdi inden for disse områder og politikker. Med henblik på at fremme udveksling og skabe et forum, hvor de regionale og lokale myndigheder politisk kan komme til orde på samarbejds- og udviklingsområdet, påtager Regionsudvalget sig således at fortsætte sit tætte samarbejde med Kommissionen om at arrangere den årlige konference om decentraliseret samarbejde.

Ordfører	Jesús GAMALLO ALLER (ES/PPE), Generaldirektør for eksterne forbindelser og forbindelser med EU, den selvstyrende region Galicien
Basisdokument	Grønbog – EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling – Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik
	KOM(2010) 629 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. deler Kommissionens opfattelse om, at der trods fremskridt på en række sociale områder stadig er et godt stykke vej, før de udviklingsmål, som det internationale samfund satte sig i Millenniumerklæringen for over 10 år siden, er nået;

2. er enig med Kommissionen i, at der er behov for at forbedre resultaterne og merværdien af EU's udviklingspolitik med henblik på at gennemføre millenniumudviklingsmålene. Efter Regionsudvalgets opfattelse er denne opgave så meget desto mere nødvendig med tanke på den økonomiske krise, som størstedelen af donorlandene i øjeblikket lider under;

3. beklager, at grønbogen ikke går i dybden med, hvilke kriterier der er nødvendige for at kortlægge merværdien af foranstaltningerne i forbindelse med EU's samarbejdspolitik, at behovet for en mere omfattende konsekvensanalyse af de gennemførte foranstaltninger ikke ydes større opmærksomhed, og at der ikke foreslås noget tiltag med henblik på at bygge videre på Pariserklæringen, Accra-handlingsplanen og forpligtelserne som følge af den europæiske konsensus om udvikling og EU's adfærdskodeks;

4. mener, at fokus i højere grad bør rettes mod faktorer, der har at gøre med de disponible midler til finansiering af udviklingen, overholdelse af bistandsforpligtelserne, støtte til mobilisering af udviklingslandenes indenlandske ressourcer, styrkelse af landenes kapacitet på skatteområdet, bekæmpelse af korruption, intensivering af kampen mod skatteunddragelse, mod kapitalflugt og ulovlige kapitalbevægelser, samt hjælp til at finde nye finansieringskilder;

5. er overbevist om, at målrettet bistand, som systematisk følges op og evalueres, er en værdifuld investering for donorlandene. Der er tale om en investering i frihed og retfærdighed, idet det er et bidrag til at skabe et mere retfærdigt samfund, som er mere solidt forankret i anerkendelsen af menneskerettighederne. Det er en investering i muligheder for fremskridt og velfærd, for i en verden, hvor man er gensidigt afhængig, er udvikling i ét land en kilde til stabilitet og dynamik for andre. Det er også en investering i sikkerhed, for spændingerne mildnes, og det internationale system bliver nemmere at administrere;

6. fastholder, at den internationale bistand kun er én faktor i en lang række faktorer, som kan puste liv i udviklingsprocesserne i de fattigste lande, hvilket gør, at sammenhængen mellem de politikker, donorlandene anvender, nødvendigvis må forbedres, og at de retlige rammer, som regulerer de internationale transaktioner og de rige landes landbrugsstøtte, skal udformes således, at de fremskridtsmuligheder, der opstår som følge af globaliseringen, fordeles så retfærdigt som muligt. Udvalget beklager imidlertid, at disse aspekter ikke er genstand for behørig opmærksomhed i grønbogen, på trods af at de behandles på møder mellem internationale ledere i FN- og G-20-regi;

7. beklager, at grønbogen, på trods af Kommissionens anerkendelse af, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i forbindelse med udviklingsbistanden og samarbejdsprogrammerne, ikke tager hensyn til de lokale og regionale myndigheders voksende rolle i en EU-samarbejdspolitik, som tilstræber at være effektiv og opnå bred samfundsmæssig støtte. Derfor opfordrer udvalget til at rette større opmærksomhed mod den rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til fremme af en udvikling med et bredere socialt fundament, opbygning af effektive forvaltningsorganer i udviklingslandene og udvikling af en miljømæssigt bæredygtig energimodel;

8. ønsker, at reformen af EU's udviklingspolitik og den europæiske konsensus skal følge den retning, der er blevet udstukket i meddelelsen »Lokale Myndigheder: Igangsættere Af Udvikling«, som fremhæver disse myndigheders position, rolle og merværdi inden for disse områder og politikker. Med henblik på at fremme udveksling og skabe et forum, hvor de regionale og lokale myndigheder politisk kan komme til orde på samarbejds- og udviklingsområdet, påtager Regionsudvalget sig således at fortsætte sit tætte samarbejde med Kommissionen om at arrangere den årlige konference om decentraliseret samarbejde;

9. minder om Regionsudvalgets udtalelse (CdR 116/2010) med titlen »Forårspakken: EU's handlingsplan til realisering af millenniumudviklingsmålene«, hvori udvalget foreslår, at hver af de 100 000 lokale myndigheder i EU – under overholdelse af de respektive nationale love – frivilligt beslutter at afsætte mindst 1 euro pr. indbygger til udviklingsbistand. De lokale og regionale myndigheder, der ikke selv gennemfører decentraliserede samarbejdsaktiviteter, kunne eventuelt indbetale deres bidrag til en fond for udviklingsbistand fra de lokale myndigheder, således som det er tilfældet i dag i Spanien. De tiltag, som indirekte bidrager til udvikling (f.eks. med henblik på at gøre offentligheden bevidst om fattigdommen i verden) kunne ligeledes medregnes blandt disse bidrag.

Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik

REGIONSUDVALGET

10. er enig med Kommissionen i, at bistanden bør fokusere på »områder, hvor der kan påvises en tydelig merværdi«. Ikke desto mindre findes der efter udvalgets opfattelse hverken kriterier eller indikatorer, som gør det muligt entydigt at afgøre, hvordan man måler EU's evne til at skabe merværdi i forbindelse med samarbejdspolitikken;

11. er enig med Kommissionen, når den anbefaler at fastholde og forbedre procedurerne for at vurdere virkningerne af EU's samarbejdspolitik, og minder om, at der er god plads til, at EU indfører konsekvensanalyseprocedurer, som er mere robuste og nyskabende og eksempelvis er baseret på randomiserede teknikker (randomised evaluation), som EU knap er begyndt at udforske. Denne indsats bør også sprede sig til det decentraliserede samarbejde;

12. er enig med Kommissionen i at prioritere målsætningen om »vækst til støtte for menneskelig udvikling« af mindst to grunde: i) for det første fordi der på den måde rettes op på den skævhed, der har kendetegnet bistanden i tidligere år, hvor vægten er blevet lagt på udviklingens sociale dimensioner, som er svære at opretholde uden inklusiv økonomisk vækst; ii) for det andet fordi krisen påvirker vækstpotentialet, evnen til at nedbringe fattigdommen og evnen til at skabe beskæftigelse for økonomierne i en lang række udviklingslande;

13. minder ikke desto mindre om, at vækst ikke er synonymt med udvikling, men at udvikling også indebærer en udvikelse af produktionskapaciteten, fremme af de sociale fremskridt og en *spredning* af velstanden til hele territoriet gennem en bæredygtig lokal og regional udvikling, som dækker geografisk bredt, og som er tilgængelig også for de fattigste befolkningsgrupper;

14. minder også om, at det er af afgørende betydning, at de regionale og lokale myndigheder, der er nøgleaktører i forbindelse med skabelsen af en intern og varig vækst, deltager, hvis denne territorielt baserede udvikling skal vise sig levedygtig;

15. deler Kommissionens opfattelse om, at styrkelse af partnerlandenes institutioner og forbedring af deres effektivitet og legitimitet udgør en af de vigtigste opgaver i forbindelse med enhver udviklingsstrategi og forbedrer betingelserne for forvaltning af den økonomiske og sociale forandringsproces;

16. opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til at være mere opmærksom på den negative indflydelse, som afhængigheden af bistand udøver på institutionernes kvalitet, og til at prioritere skrappe antikorrupsionsforanstaltninger og en styrkelse af udviklingslandenes kapacitet på skatteområdet, ikke blot som et middel til at forbedre institutionernes kvalitet, men også med henblik på at mindske afhængigheden af bistand og forbedre landenes evne til at mobilisere de indenlandske ressourcer;

17. understreger endvidere, at decentraliseringsprocesser spiller en afgørende rolle i forbindelse med målsætningen om mere legitime og effektive institutioner, da det er et redskab til at tilnærme regeringen til borgerne og forankre de demokratiske

værdier i samfundet. De lokale og regionale myndigheder bør spille en afgørende rolle i forbindelse med fremme af disse processer. Dette er et aspekt, som grønbogen imidlertid ikke tager højde for;

18. er enig med Kommissionen i, at det er et krav for at skabe udvikling, at der opnås et vist niveau af sikkerhed. Dette tvinger donorlandene til at revidere de eksisterende forbindelser mellem dagsordenerne for henholdsvis sikkerhed og udvikling, som hænger sammen, og til at arbejde hen imod at styrke institutionerne, fremme menneskerettighederne og den sociale samhørighed i lande, hvor staten er svag, samt etablere mekanismer for tidlig varsling og forebyggende diplomati. Kommissionen opfordres imidlertid til at afklare kompetencefordelingen på området mellem de afdelinger i EU, der er ansvarlige for henholdsvis samarbejde og EU's foranstaltninger udadtil;

19. giver Kommissionen ret i, at hvis bistandseffektiviteten skal forbedres, er der behov for en »langt mere systematisk og effektiv« koordinering mellem de europæiske donorlande. Udvalget finder det også hensigtsmæssigt, at Kommissionen i 2011 fremsætter forslag til Rådet om at synkronisere landenes programmeringscykler. Udvalget minder endvidere om, at en forbedring af bistandskoordineringen er et af Pariserklæringens principper om effektiv bistand, indgår i den europæiske konsensus om udvikling og udgør et af de grundlæggende principper i EU's forfatningstekster (traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab, Maastrichttraktaten og Lissabontraktaten);

20. beklager imidlertid, at grønbogen ikke kommer ind på et andet supplerende aspekt med et enormt potentiale, nemlig arbejdsfordelingen mellem de europæiske bidragsydere. Det er dog ikke kun arbejdsfordelingen blandt de nationale bidragsydere, der bør undersøges, også fordelingen mellem disse og de respektive subnationale bidragsydere (regionale og lokale) burde belyses under hensyn til den relevante rolle, som disse spiller i EU's forskellige samarbejdssystemer. Derfor opfordres Kommissionen til at oprette referencepunkter for de regionale og lokale myndigheder i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og i GD for Udvikling og Samarbejde (DECVO) både i EU og i partnerlandene. Desuden finder udvalget det afgørende vigtigt, at der oprettes en særlig budgetpost, som står til rådighed for EU's lokale og regionale myndigheder;

21. mener, at for at få fordelt arbejdet på en hensigtsmæssig måde ville det være ønskeligt, om grønbogen støttede en strategi, som indebærer, at EU's bistandspolitik ikke alene var baseret på målsætninger, men også på aktørerne og ansvarsfordelingen mellem disse. En sådan strategi ville fremhæve de lokale og regionale myndigheders bidrag til en berigelse og effektivisering af samarbejdspolitikken;

22. minder om, at bistanden blot er en af de komponenter i donorlandenes offentlige politikker, der påvirker partnerlandenes udviklingsmuligheder. Derfor er det et centralt mål for EU's udviklingspolitik at forbedre sammenhængen mellem de offentlige politikker. Dette er også et af EU's mangeårige principper (traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab,

Maastrichttraktaten og Lissabontraktaten). Kommissionens rapporter om den årlige evaluering af medlemsstaternes (og Kommissionen egne) fremskridt i forbindelse med grundlæggende sektorspecifikke aspekter vedrørende politikssammenhæng er et værdifuldt instrument, når det gælder om at fremme udviklingen og ansvarligheden på dette område. Regionsudvalget understreger i denne forbindelse betydningen af fortsatte reformer af den fælles landbrugspolitik for at sikre, at den ikke strider mod målene for EU's udviklingspolitik;

23. skal understrege, at de forbindelser, der knyttes mellem de lokale myndigheder i EU og deres partnere i modtagerlandene, konkret bidrager til at fremme gennemførelsen af ejerskabsprincippet, der står centralt i Paris-erklæringen, og som ikke blot bør gælde mellem stater;

24. betoner nødvendigheden af at overholde de grundlæggende regler i Unionens handelsaftaler og ikke sætte kravene i forbindelse med oprindelsesreglerne for produkter fra partnerlandene ud af kraft, på trods af at dette kan være en del af associeringsaftalerne. De potentielle skadevirkninger i forhold til et velfungerende indre marked som følge af disse undtagelser fra lovgivningen bør vejes op imod de mulige fordele, som fremme af en produktion af udelukkende lokal oprindelse ville have for en bæredygtig udvikling i disse lande;

25. er enig med Kommissionen i, at budgetstøtte på ingen måde er et universalmiddel, og at en sådan derfor først skal ydes efter en grundig analyse af forholdene i landet. Udvalget minder imidlertid om, at budgetstøtten er et redskab til at gennemføre bistanden, som hjælper med til, at donorlandene koordinerer bistanden bedre imellem hinanden, og til, at partnerlandene inddrages. Disse to mål taler for at anvende denne metode, når forholdene i øvrigt er dertil;

26. gentager sin interesse for at fremme samarbejdet mellem Regionsudvalget og Europa-Kommissionen om decentraliseret udviklingssamarbejde. Udvalget understreger desuden, at det er nødvendigt at fortsætte indsatsen for, at medlemsstaterne og alle EU's lokale og regionale myndigheder gør brug af atlasset over decentralt samarbejde, som kortlægger de aktiviteter, der er finansieret af EU's lokale og regionale myndigheder på dette område. I øvrigt fremhæves portalen for decentraliseret samarbejde, som har til formål at bidrage til en bedre dialog med partnerlandene på dette område samt at øge bistandens effektivitet og undgå overlapninger;

27. mener, at EU i højere grad bør tage hensyn til ikke blot de lokale og regionale myndigheders økonomiske bidrag, men også den store merværdi, som regionerne og lokalområderne bidrager med på visse ekspertiseområder. Deres erfaringer og knowhow inden for sektorer, som kan bidrage med løsninger på problemer i partnerlandene, gør, at disse regionale og lokale områder tilfører en merværdi til samarbejdet på områder såsom administrativ forbedring, fysisk planlægning, uddannelse, civilbeskyttelse, fødevarer sikkerhed gennem landbrug og fiskeri, vedvarende energi, vand, miljø, havvidenskab og anvendt forskning

og udvikling. Dette gælder navnlig i regionerne i den yderste periferi, der spiller en rolle som aktive grænseområder og platforme for EU i verden, og som kan bidrage til en mere effektiv europæisk udviklingspolitik.

En udviklingspolitik som katalysator for inklusiv og bæredygtig vækst

REGIONSUDVALGET

28. er enig i det nødvendige i, at den ydede støtte fremmer en inklusiv og bæredygtig vækst i partnerlandene, men beklager at grønbogen ikke henviser til de to centrale aspekter i opnåelsen af dette mål. For det første at det er nødvendigt at fremme en passende omfordeling af de indtægter, som fremskridtet genererer, så de fordeles mere ligeligt i overensstemmelse med, hvad der socialt set er ønskeligt. For at sikre stabilitet, forankre institutionerne og fremme en socialt bred vækst skal der være en vis lighed i samfundet. For det andet at landenes kapacitet på skatteområdet skal styrkes, og at svig, kapitalflugt samt ulovlige kapitalbevægelser, som dræner udviklingslandenes knappe indenlandske ressourcer og begrænser deres muligheder for fremskridt, skal standses;

29. henleder imidlertid opmærksomheden på, at udvikling ikke kun drejer sig om vækst, men også omfatter resultater på det sociale område, styrkelse af institutioner og ændringer i landenes sociale strukturer og produktionssystemer. Målet bør derfor være at fremme en inklusiv og bæredygtig vækst, som sætter gang i en udviklingsproces med rod i det lokale miljø;

30. understreger betydningen af ligestilling for at opnå en bæredygtig vækst i vore partnerlande. Ud over at være et grundlæggende spørgsmål om menneskerettigheder er reformer, som giver piger og kvinder mulighed for at udfolde deres fulde potentiale i samfundet – uden diskrimination eller trussel om vold – det mest effektive middel for vore partnerlande til at udvikle deres økonomier;

31. mener, at der for at oprette solide og legitime institutioner må lægges større vægt på de distributionsrelaterede spørgsmål, der har at gøre med fordelingen af udbyttet af væksten, lige muligheder og udsigten til at komme til orde i disse lande. Samtidig må den decentraliseringsproces, som bringer institutionerne tættere på borgerne, videreføres. Derfor bør partnerlandenes lokale og regionale myndigheders forvaltningskapacitet styrkes, inspireret af programmer som TAIEX og Erasmus, hvilket vil bidrage til at forbedre anvendelsen af samarbejdsfondene. Endvidere vil Regionsudvalget gerne opfordre Kommissionen til at iværksætte programmer for sektoriel budgetstøtte, som letter adgangen til midler for de lokale og regionale myndigheder i udviklingslandene;

32. anerkender, at en af de grundlæggende forudsætninger for udvikling er en god uddannelsespolitik, og mener derfor, at et af de vigtigste principper i EU's samarbejds- og udviklingspolitik bør være uddannelsesfremme i disse lande;

33. minder om, at det, for at dette mål kan nås, er nødvendigt at fremme og støtte decentraliseringsprocesser i partnerlandene, hvor det er relevant, og anvende nærhedsprincippet på fordelingen af kompetencer. Decentralisering er en effektiv måde at demokratisere et land på, give det et solidt grundlag, der afspejler den sociale virkelighed, og sikre, at udviklingsprocessen når ud til hele området og alle dele af samfundet.

Bæredygtig udvikling

REGIONSUDVALGET

34. er enig i den vægt, grønbogen lægger på kampen mod klimaændringer og støtte til biodiversitet i hele udviklingsstrategien. Samtidig giver klimaændringer og andre miljømæssige udfordringer mulighed for, at nogle udviklingslande kan gøre fremskridt ved at udnytte deres natur- og miljøressourcer. Den aftale, som EU indgik i København og bekræftede i Cancún, viser, hvor alvorligt man tager dette aspekt af udviklingsprocesserne, og at det er nødvendigt at støtte partnerlandenes bestræbelser på at tilpasse sig og afhjælpe den miljømæssige situation;

35. beklager, at grønbogen i denne forbindelse ikke i højere grad belyser de subnationale (regionale og lokale) myndigheders rolle i udformningen af en solid miljøstrategi. Disse myndigheder spiller en nøglerolle i gennemførelsen af bæredygtige strategier for vand- og affaldsforvaltning, energiforsyning og beskyttelse af sårbare miljøer;

36. er enig i, at den energimodel, der er vedtaget af de pågældende lande, er central for hele strategien for en miljømæssigt bæredygtig udvikling. Dette viser det nødvendige i at fremme en mere intensiv anvendelse af vedvarende energi. EU's erfaring på dette område kan være nyttig for nogle udviklingslande, og desuden er de særlige betingelser, der er nødvendige for at udvikle disse energiformer, til stede i nogle af udviklingslandene;

37. foreslår, at der underskrives en international aftale mellem lokale og regionale ledere med henblik på at forsyne alle borgere med energi inden for rammerne af de fælles programmer og ved hjælp af et passende og målrettet finansielt instrument;

38. fremhæver det vigtige i, at målet om at ændre energimodellen (til fordel for vedvarende energikilder) ledsages af en målsætning om at forbedre landets energiinfrastruktur og give de mest udsatte befolkningsgrupper bedre adgang til energi.

Landbrug og fødevarer sikkerhed

REGIONSUDVALGET

39. giver Kommissionen ret i, at udvikling af landdistrikterne og fødevarer sikkerhed er grundlæggende aspekter i udviklingsprocessen, da de berører en sektor, som er af central betydning for væksten og den økonomiske omstilling i de fattigste lande, og muliggør udøvelsen af en grundlæggende rettighed, nemlig adgang til tilstrækkelig kost, hvilket påvirker andre individuelle rettigheder (herunder sundhed, uddannelse og beskæftigelse) og øver indflydelse på landenes grad af selvstændighed i internationale fora;

40. konstaterer, at den aktuelle krise har ført til en unormal stigning i priserne på råvarer, herunder fødevarer, hvilket i alvorlig grad påvirker forsyningssituationen i de fattigste lande, navnlig i Afrika syd for Sahara, hvoraf mange er nettoimportører af fødevarer. Dette kan føre til alvorlige tilbageskridt i forhold til de hidtil opnåede resultater på det sociale område;

41. mener, at denne situation skyldes fire faktorer: i) øget efterspørgsel fra store lande med stærk vækst, hvilket stimulerer masseindkøb af denne type produkter på det internationale marked, ii) rige landes utilstrækkelige engagement og de utilstrækkelige offentlige investeringer i landdistrikter fra udviklingslandenes side i tidligere år, iii) den adfærd, der har været lagt for dagen af spekulanter, som betragter disse produkter som en indkomstkilde, hvor de kan placere deres aktiver, og iv) virkningerne af miljøskader på jordens og landbrugets produktivitet;

42. opfordrer til, at EU i sin samarbejdspolitik ikke gentager tidligere fejl, anbefaler, at landdistriktudvikling og fødevarer sikkerhed i partnerlandene prioriteres højere i forbindelse med fastlæggelsen af internationale støttestrategier, og minder i den forbindelse om, at EU har lang erfaring i landdistriktudvikling, landbrugspolitik og støtte til fødevarer sikkerhed, hvilket kan være til nytte for udviklingslandene;

43. opfordrer til, at der også her tages hensyn til den kapacitet og de erfaringer, regionerne ligger inde med. De lokale og regionale myndigheder har erfaring i opbygning af grundlæggende infrastrukturer til fødevaredistribution, i undersøgelser af jordbundsproduktivitet, i forvaltning af afgrøder i harmoni med de lokale forhold, i pleje af sårbare lokale økosystemer og i udformning af planer til sikring af befolkningens fødevarerforsyning. Det er derfor vigtigt, at disse aktører inddrages og spiller en ledende rolle i EU's samarbejdspolitik.

Bruxelles, den 11. maj 2011.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse: »Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab«

(2011/C 192/04)

REGIONSUDVALGET

- understreger betydningen af det lokale og regionale plan for EU's civilbeskyttelse. De lokale og regionale myndigheder står ofte i forreste linje i bekæmpelsen af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Derfor er det tvingende nødvendigt at inddrage dem i udviklingen på dette område, netop på baggrund af at lovgivningskompetencerne i mange medlemsstater er lokale eller regionale;
- fremhæver vigtigheden af EU's vilje til at støtte medlemsstaternes foranstaltninger. Ud fra de skader, der er opstået under tidligere naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, kan man se, at der stadig delvist er behov for at skabe bedre betingelser i medlemsstaterne. Der er også stadig plads til at videreudvikle og øge samarbejdet på tværs af landegrænser og regioner. Her kan EU yde et væsentligt bidrag til et endnu mere effektivt og velfungerende samarbejde, frem for alt ved at forbedre koordineringen;
- minder dog om, at civilbeskyttelsen er en af medlemsstaternes oprindelige opgaver, der også kan varetages på lokalt og regionalt niveau, og at deres beføjelser ikke må krænkes;
- fremhæver, at EUF-traktaten foreskriver en understøttende, koordinerende og supplerende rolle på katastrofeberedskabsområdet. Derfor spiller overvågnings- og informationscentre for civilbeskyttelse (MIC) en koordinerede rolle, mens EU hverken har kompetencer vedrørende oprettelsen af egne enheder eller kan overtage ledelsen af enheder eller andre ressourcer, medlemsstaterne stiller til rådighed. Al planlægning og alle foranstaltninger skal derfor gennemføres under særligt hensyn til subsidiaritetsprincippet;
- tilslutter sig grundprincipperne solidaritet, samarbejde, koordinering og indbyrdes støtte blandt EU's medlemsstater, regioner og lokale myndigheder på civilbeskyttelsesområdet og erklærer sig enig med Kommissionen i, at der er behov for endnu mere samhørighed, effektivitet og synlighed, hvis man vil opnå målet om en bedre integreret katastrofeberedskabskapacitet i EU;

Ordfører	Norbert KARTMANN (DE/PPE), medlem af Hessens delstatsparlament
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle KOM(2010) 600 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget

1. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at øge sammenhængen i politikken for katastrofeberedskabet og at EU udvikler et velafbalanceret, samlet koncept på civilbeskyttelsesområdet, som Regionsudvalget tidligere har krævet ⁽¹⁾;

2. understreger betydningen af det lokale og regionale plan for EU's civilbeskyttelse. De lokale og regionale myndigheder står ofte i forreste linje i bekæmpelsen af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Derfor er det tvingende nødvendigt at inddrage dem i udviklingen på dette område, netop på baggrund af, at lovgivningskompetencerne i mange medlemsstater er lokale eller regionale;

3. bekræfter, navnlig på baggrund af katastrofen i Japan, betydningen af et effektivt og hurtigt reagerende beredskabs-system, der kan beskytte befolkningen, og som i denne form kun kan sikres på lokalt og regionalt niveau. Udvalget fremhæver Regionsudvalgets resolution om »Konsekvenserne af naturkatastroferne i Japan og atomulykkens følger: Hvad kan EU lære af katastrofen?« (CdR 123/2011) og dens krav om, at der føres en debat om centrale sikkerhedsspørgsmål på baggrund af erfaringerne fra Japan, og at der i denne forbindelse tages hensyn til de nyeste forskningsresultater knyttet hertil. Udvalget opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at gennemgå eksisterende beredskabsplaner på baggrund af disse erfaringer og til i givet fald at revidere disse planer;

4. bifalder Kommissionens præcisering af, at styrkelsen af EU's katastrofeberedskab bør gennemføres på grundlag af de enheder og styrker, medlemsstaterne stiller til rådighed. Regionsudvalget tilslutter sig Kommissionens strategi om at tage udgangspunkt i de eksisterende strukturer, samle ressourcerne endnu mere effektivt og koordinere indsatsen af dem uden dermed at øge den administrative byrde. Ved at forbedre koordineringen kan man opnå endnu mere effektive resultater for de mennesker, der rammes af katastrofer;

5. tilslutter sig grundprincipperne solidaritet, subsidiaritet og forebyggelse, når det gælder foranstaltninger på civilbeskyttelsesområdet;

6. understreger vigtigheden af EU's vilje til at støtte medlemsstaternes foranstaltninger. Ud fra de skader, der er opstået under tidligere naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, kan

man se, at der stadig delvist er behov for at skabe bedre betingelser i medlemsstaterne. Der er også stadig plads til at videreudvikle og øge samarbejdet på tværs af landegrænser og regioner. Her kan EU yde et væsentligt bidrag til et endnu mere effektivt og velfungerende samarbejde, frem for alt ved at forbedre koordineringen;

7. betoner betydningen af spørgsmålet på baggrund af klimaændringerne. Hyppigheden og omfanget af naturkatastrofer er en alvorlig trussel – særligt oversvømmelser, tørke og skovbrande samt skader forårsaget af kulde og sne udgør en stigende risiko;

8. peger ligeledes på det vigtige i dette spørgsmål i tilslutning til andre naturkatastrofer. Dette gælder vulkanudbrud og jordskælv, der – således som det fremgår i statistikkerne – rammer og vil ramme det sydlige Europa og Tyrkiet ja endog Centraleuropa med forskellige mellemrum;

9. understreger, at der i Lissabontraktaten er indføjet en solidaritetsbestemmelse (artikel 222 i EUF-traktaten), som fastsætter, at EU og dets medlemsstater skal yde hinanden bistand i tilfælde af en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe på EU's område. Endvidere bifalder Regionsudvalget styrkelsen af EU's koordinerende rolle i henhold til nærhedsprincippet samt medlemsstaternes samarbejde på dette område og medlemsstaternes gensidige katastrofehjælp i henhold til art. 6, stk. 2, litra f), sammenholdt med art. 2, stk. 5, i EUF-traktaten og 196 i EUF-traktaten.

EVALUERING AF MANGLER

Regionsudvalget

10. påpeger, at videre foranstaltninger til at styrke katastrofeindsatsen og udrykningsberedskabet skal bygge på en struktureret analyse af udgangspositionen og eventuelle mangler, for at man kan udvikle skræddersyede løsningsmuligheder;

11. fremhæver, at det i denne sammenhæng er vigtigt at identificere og kortlægge de ressourcer, der findes i medlemsstaterne. Dernæst bør man – ud over foranstaltninger til forbedring af koordineringen og tilgængeligheden – med udgangspunkt i de identificerede ressourcer vurdere, hvor manglerne er, og hvor medlemsstaterne har konkret behov for støtte fra EU til at optimere beredskabet. Der bør ligge velfunderede evalueringsresultater til grund for gennemførelsesforanstaltningerne.

⁽¹⁾ CdR 139/2009 fin.

MODULER I ET EUROPÆISK KATASTROFEBEREDSKAB

Regionsudvalget

12. støtter Kommissionens bestræbelser på ud over det nuværende koncept med ad hoc-bistand at udvikle fremadrettet planlægning;

13. deler Kommissionens opfattelse om, at det er fornuftigt at udvikle referencescenarier, at identificere og kortlægge medlemsstaternes eksisterende ressourcer med udgangspunkt i disse scenarier samt at øge øvelsesintensiteten, så man kan udnytte de eksisterende ressourcer endnu mere effektivt til at beskytte EU's borgere og revidere eller supplere disse i rette tid. Her kan relevante beredskabsplaner også være et værdifuldt instrument;

14. anerkender Kommissionens bestræbelser på yderligere at forbedre katastrofeberedskabskapaciteten. Det bør ske ved at man videreudvikler fællesskabsordningen, som i princippet er velafprøvet.

KATASTROFEINDSATSENS GRUNDPRINCIPPER: SOLIDARITET, SUBSIDIARITET OG FOREBYGGELSE

Regionsudvalget

15. bekender sig udtrykkeligt til princippet om solidaritet og gensidig bistand i katastrofesituationer, der er kommet til udtryk i en lang række grænseoverskridende og bilaterale overenskomster samt i egentlig katastrofehjælp regionerne imellem. Det mangfoldige samarbejde mellem regionerne på tværs af grænserne viser, at netop regionernes bidrag til en hurtig katastrofebistand er væsentligt. Dette vellykkede samarbejde omfatter også som fælles mål at udarbejde risikokort og trusselvurderinger. Her spiller regionerne en bærende rolle, fordi de er særligt sårbare over for naturkatastrofer og derfor har udviklet civilbeskyttelsestjenester og opbygget en erfaring, der kan eksporteres til de omgivende tredjelande. Navnlig regionerne i den yderste periferi har samlet vigtige erfaringer, der kan overføres til de omgivende regioner;

16. betoner medlemsstaternes ansvar på dette område og bestemmelserne om EU's retlige beføjelser iht. art. 196 i EUF-traktaten, som Rådet (almindelige anliggender) har påpeget i sine konklusioner af 14. december 2010 ⁽²⁾;

17. bekræfter, at man også bør yde støtte til de medlemsstater og regioner, der rammes af tilbagevendende naturkatastrofer, for dermed at gøre dem endnu bedre rustede til at reagere hurtigt og effektivt i katastrofesituationer;

18. mener, at EU-støtte til at afhjælpe eventuelle mangler på bestemte områder først og fremmest skal ske ved, at udvikling og udbygning af katastrofeberedskabskapacitet fremskyndes i og af medlemsstaterne selv i overensstemmelse med EU's gældende standarder og krav;

19. fremhæver, at EUF-traktaten foreskriver en understøttende, koordinerende og supplerende rolle på katastrofeberedskabsområdet. Derfor spiller overvågnings- og informationscentre for civilbeskyttelse (MIC) en koordinerede rolle, mens EU hverken har kompetencer vedrørende oprettelsen af egne enheder, eller kan overtage ledelsen af enheder eller andre ressourcer, medlemsstaterne stiller til rådighed. Al planlægning og alle foranstaltninger skal derfor afpasses og gennemføres i overensstemmelse med de krav, der gør det muligt for EU-landene at gennemføre subsidiaritetsprincippet;

20. konstaterer, at regionale og lokale enheder og institutioner udgør en bærende konstruktion i medlemsstaternes katastrofeberedskabsarkitektur. Et hurtigt og effektivt katastrofeberedskab kan bedst varetages af nationale, regionale og lokale enheder. Kun ved at skabe et sammenhængende net af relevante forebyggende foranstaltninger kan man hurtigt og effektivt bekæmpe katastrofer og så vidt muligt afbøde følgerne. Netop de erfaringer, man har samlet under håndteringen af aktuelle katastrofer (skovbrande og oversvømmelser), viser, hvor vigtigt det er for et vellykket katastrofeberedskab, at man reagerer hurtigt og konsekvent;

21. mener desuden, at det stadig er nødvendigt at opretholde et tæt samarbejde mellem regioner og områder, der er udsat for en fælles trussel. Regionerne, der lokalt sidder inde med kompetencen til og ansvaret for en effektiv og velfungerende katastrofeindsats, betoner i denne sammenhæng atter deres særlige, grænseoverskridende solidaritetserklæring. Der findes allerede en række grænseoverskridende overenskomster og aftaler om katastrofehjælp, hvor regionerne forpligter sig til gensidig bistand. De udgør grundlaget for et vellykket samarbejde. Regionerne har allerede vist i en lang række tilfælde, at de er i stand til at give aftalerne nyt liv. Nødvendigheden af at udarbejde risikokort og trusselvurderinger kan i praksis frembyde væsentlige fordele;

22. erklærer, at en sammenhængende effektiv civilbeskyttelse på lokalt plan også især kan opnås med hjælp fra frivillige. En styrkelse af de frivillige strukturer er et vigtigt bidrag til forbedringen af den regionale katastrofeberedskabskapacitet. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til fremover i højere grad at udvikle og udbygge de frivillige strukturer inden for civilbeskyttelsen i de regioner, der ønsker det. Netop det europæiske år for frivilligt arbejde bør bruges til at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at opbygge den slags strukturer;

23. anerkender, at den øgede risiko for naturkatastrofer på grund af klimaændringerne har givet spørgsmålet om forebyggelse særlig stor betydning. EU bør derfor styrke sine aktiviteter i denne sammenhæng og i særdeleshed støtte regionerne i at træffe de nødvendige foranstaltninger for at modvirke, at katastrofer overhovedet opstår, eller for så vidt muligt at minimere følgerne. Netop de erfaringer, man har samlet i forbindelse med skovbrandene i Sydeuropa, har vist, hvor meget man kan opnå med forebyggelse, og hvor stor betydning den skal tillægges.

⁽²⁾ Konklusioner fra Rådets (almindelige anliggender) samling 3060, 14. december 2010.

PRINCIPPER FOR HUMANITÆR BISTAND

Regionsudvalget

24. gør sig i tillid til organisatoriske og juridiske aftaler mellem regioner (parter) til fortaler for at udnytte de synergi-effekter, der opstår gennem den planlagte styrkelse af overvågnings- og informationscentret (MIC) som organ for koordinering af indsatser på katastrofeberedskabsområdet samt inden for humanitær bistand. Man bør dog sørge for, at de to områder bibeholder deres retlige og strukturelle forskelle;

25. støtter bestræbelserne på at afstemme foranstaltningerne for humanitær bistand nøjere med internationale statslige og ikke-statslige hjælpeorganisationer. Ved at intensivere samarbejdet og udnytte mulighederne for at anvende de enkelte parter (regioners) IT-databaser vil man forsøge at undgå, at der dannes strukturer, der overlapper hinanden. Det gælder især etableringen af EU-lagre til nødhjælpsforsyninger. Derudover bør man også stræbe efter at opnå synergier mellem medlemsstaternes hjælp og den EU-finansierede humanitære bistand, især når det gælder bistand i naturalier. I denne sammenhæng bør man stræbe efter koordinering med de resterende aktører, navnlig med regionerne, for derigennem at gøre hjælpen mere effektiv;

26. minder om, at nogle regioners geostrategiske situation, f.eks. regionerne i den yderste periferi, gør dem til vigtige europæiske aktører i forbindelse med humanitære nødhjælpsaktioner uden for EU, som det er blevet demonstreret af aktioner i den seneste tid, f.eks. på Haiti;

27. opfatter det som sin centrale opgave at gøre indsatsen inden for civilbeskyttelse og humanitær bistand mere synlig. Ud over at oplyse europæerne om EU's reaktion på katastrofer og at styrke fællesskabets politiske rolle som en ansvarsfuld og pålidelig international partner, kan dette også bruges til yderligere at motivere de mange frivillige, som er en forudsætning for, at indsatsen kan gennemføres, i deres engagement. En fælles kommunikationsstrategi, som understøttes af IT redskaber og e-sider (databaser over kapacitet og ressourcer), er afgørende for, at synligheden kan forbedres. Denne kommunikationsstrategi bør også indeholde en passende præsentation af de eksisterende mekanismer og hjælpestrukturer;

28. henviser til erfaringerne fra aktuelle internationale katastrofebistandsaktioner, der har vist, at en hurtig og ubureaukratisk tilgang til transportkapacitet er en afgørende faktor for effektiv hjælp. Med henblik på at optimere de internationale hjælpeaktioner hilser Regionsudvalget derfor udtrykkeligt forslaget om at styrke medfinansieringen af transportomkostninger velkommen. I denne sammenhæng bør man desuden også vurdere, hvordan leveringen og formidlingen af rimelig transportkapacitet kan forbedres. Her må man finde måder, der gør det muligt for bistandsyderen at få hjælpen frem i de ramte regioner på hurtig og ubureaukratisk vis, uden også at skulle stå for transportomkostningerne. Målet bør være, at dem, der i forvejen stiller de nødvendige ressourcer til rådighed, så vidt muligt fritages for transportomkostningerne;

29. tilskynder til, at man fortsat fremmer og støtter det vellykkede interregionale samarbejde målrettet, især vedrørende de forskellige offentlige forebyggende foranstaltninger. Udvalget påpeger, at Interreg-initiativet har vist sig at være særdeles effektivt i en grænseoverskridende sammenhæng, når det gælder udveksling af god gennemprøvet praksis i forbindelse med forebyggelse af naturkatastrofer. Oprettelse af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) kan bidrage til at forbedre gennemførelsen af katastroforebyggende foranstaltninger på områder som fælles databaser, øvelser, risikovurdering og systemer til tidlig varslings samt teknologioverførsel og udveksling af eksperter;

30. ser positivt på Kommissionens ønske om at udnytte de ressourcer, der står til rådighed, så godt som muligt og ikke at skabe nye finansielle og bureaukratiske byrder. Dette er særlig vigtigt for de lokale og regionale myndigheder, der nok har omfattende kendskab til katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats, men samtidig skal klare sig med et begrænset budget. Det gælder frem for alt for humanitær bistand, hvor de lokale og regionale myndigheder ikke har særlige finansielle midler til rådighed, eftersom området ikke hører til deres oprindelige opgaver.

OVERVÅGNINGS- OG INFORMATIONSCENTRET (MIC) – STYRKELSE OG FUNKTION

Regionsudvalget

31. bifalder planerne om at styrke MIC som organ for indsatsskoordinering både på katastrofeberedskabsområdet og i forbindelse med humanitære aktioner uden for EU, især i de lande, som er mest sårbare over for katastrofer, og som er kendetegnet ved en lav indplacering på det såkaldte FN-indeks for menneskelig udvikling. Man bør dog holde sig for øje, at der ikke er planer om også at overtage operative opgaver i denne sammenhæng. Det operative ansvar skal også fremover tilfalde den medlemsstat, der yder assistance; der kan ansvaret bedst varetages.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget

32. tilslutter sig grundprincipperne solidaritet, samarbejde, koordinering og indbyrdes støtte blandt EU's medlemsstater, regioner og lokale myndigheder på civilbeskyttelsesområdet⁽³⁾ og erklærer sig enig med Kommissionen i, at der er behov for endnu mere samhørighed, effektivitet og synlighed, hvis man vil opnå målet om en bedre integreret katastrofeberedskabskapacitet i EU;

33. minder dog om, at civilbeskyttelsen er en af medlemsstaternes oprindelige opgaver, der også kan varetages på lokalt og regionalt niveau, og at deres beføjelser ikke må krænkes;

34. hilser derfor på baggrund af EU's beføjelser i henhold til art. 6, stk. 2, litra f), sammenholdt med art. 2, stk. 5, i EUF-traktaten og 196 i EUF-traktaten velkommen, at Kommissionen ikke har fremført krav om en europæisk civilbeskyttelsesenhed;

⁽³⁾ Som nævnt i CdR 116/2006 fin.

35. støtter Kommissionens bestræbelser på at udvikle et fælles, samlet koncept, der skal regulere områderne forebyggelse, beredskab, indsats og genopretning i forbindelse med katastrofer i overensstemmelse med traktaten.

Bruxelles, den 11. maj 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 — morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder«

(2011/C 192/05)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at direkte betalinger fortsat skal udgøre grundlaget for stabiliseringen af landmændenes indkomst som vederlag for leveringen af offentlige goder og som kompensation for EU's højere produktionsstandarder, under forudsætning af at afkoblingen af betalingerne ikke giver risiko for, at produktionen ophører i områder med vedvarende naturlige handicap;
- fremhæver i særdeleshed betydningen af den fælles landbrugspolitik, frem for alt dens anden søjle, for den overordnede udvikling i Europas landområder. Den har mange berøringspunkter med samhørighedspolitikken, hvorfor disse to politikområder – selv om de er selvstændige og nødvendige hver for sig – ikke kan betragtes isoleret fra hinanden. Disse politikkers territoriale mål skal koordineres bedre, især på EU-niveau.
- gentager sin støtte til forslaget om at fastsætte en fælles strategisk ramme for strukturfondene og de regionale udviklingsfonde, f.eks. ELFUL og EFF;
- er betænkeligt ved de signaler om reguleringen af landbrugsmarkederne i perioden efter 2013, som Kommissionen har udsendt, og mener, at den fælles landbrugspolitik fremtid er uløseligt knyttet til en videreførelse af den offentlige regulering af markederne af hensyn til bekæmpelsen af kursvolatiliteten og sikringen af stabile priser for producenter og forbrugere;
- mener, at den fælles landbrugspolitik fremtid ikke kan betragtes isoleret fra den europæiske handelspolitik. Hvis EU vil yde et bidrag til den globale fødevarerikkerhed, skal EU og den internationale handelspolitik også inden for Verdenshandelsorganisationens rammer sikre, at EU's landbrugsproduktion har rimelige betingelser.
- fremhæver det decentrale ansvar for udformningen af den fremtidige samhørigheds- og landbrugspolitik. Selv om der ikke skal sættes spørgsmål ved politikernes fælles tilgang og merværdien af en fælles politik, skal de lokale og regionale myndigheder inddrages stærkere end før, når der skal træffes beslutninger om udformningen af søjlerne i den fremtidige fælles landbrugspolitik. Det er strengt nødvendigt at etablere en ramme for forvaltning på flere niveauer (EU medlemsstater, regioner og kommuner), hvis man både vil bibeholde den europæiske landbrugspolitik fælles tilgang, styrke det lokale ansvar og øge accepten i samfundet.
- understreger, at den fælles landbrugspolitik mål kun kan nås, hvis der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed efter 2014.

Ordfører	Luis DURNWALDER (IT/PPE), Formand for den selvstyrende provins Bolzano
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder
	KOM(2010) 672 endelig

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget konstaterer følgende:

1. Landbruget har afgørende betydning for udviklingen i Europas landdistrikter, eftersom det giver beskæftigelse til næsten 30 mio. personer. 90 % af EU's territorium består af landdistrikter, og 60 % af EU's befolkning lever i disse områder.

2. Landbruget sikrer fødevareforsyningen til de europæiske borgere, skaber økonomiske kredsløb og arbejdspladser samt levesteder af høj kvalitet. Det bidrager til områdets hydrogeologiske struktur og er med til at bevare kulturlandskaber og traditioner. Uden landbruget er en multifunktionel og bæredygtig udvikling af EU's landområder ikke realistisk.

3. Lige siden Det Europæiske Økonomiske Fællesskab blev oprettet, har den fælles landbrugspolitik derfor været et af de vigtigste opgaveområder. Den fælles landbrugspolitik har vist, at en fælles politik kan tilføre det europæiske samfund stor merværdi, hvorved Europa 2020-strategiens mål kan fremmes gennem territoriale pagter.

4. Den fælles landbrugspolitik har været og er stadig en succes, fordi den i al den tid, den har eksisteret, altid har taget de udfordringer op, der er opstået i og uden for Europa, og er blevet justeret løbende i overensstemmelse med dem.

5. De økonomiske rammebetingelser, de svingende priser, faldet i landbrugernes indtægter, den stigende internationale efterspørgsel efter fødevarer og landbrugsråstoffer samt kravene om at gøre produktionsmetoderne grønnere og mere bæredygtige og øge landbrugets indsats mod klimaændringernes negative konsekvenser, men også om at forbedre dyrevelfærden og sikre en god forbrugerbeskyttelse, både hvad angår fødevareresikkerhed og sikkerhed for forsyning med landbrugsprodukter, gør det nødvendigt at videreudvikle den fælles landbrugspolitik efter 2013.

6. Regionsudvalget vedtog på den 85. plenarforsamling den 9.-10. juni 2010 en initiativudtalelse om den fælles landbrugspolitik fremtid efter 2013 (CdR 127/2010), hvori udvalget udtrykte den holdning, at den fælles landbrugspolitik:

— fortsat skal være en fælles politik

— skal sikre Europas fødevareuafhængighed og fødevaresikkerhed

— skal sikre indkomststabiliteten i landbruget

— skal komme samtlige produktionssektorer til gode, tilskynde til ændringer af driftsmetoderne og fremme beskæftigelsen og en bæredygtig arealudnyttelse

— skal komme de produktionssystemer til gode, der mest effektivt bevare miljøet og naturressourcerne, herunder landskabet og biodiversiteten

— skal tage hensyn til naturbetingede og geografiske ulemper (bjergområder, øer, tyndt befolkede områder, regioner i den yderste periferi)

— skal fokusere på landbrug og fødevarer

— skal medvirke til at videreudvikle og forenkle visse metoder til gennemførelse og forvaltning af den første og anden søjle i den fælles landbrugspolitik og i den sammenhæng øge og forbedre inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder

— skal udstyres med et budget, der står mål med de forestående opgaver.

7. Regionsudvalget vedtog den 27. januar 2011 sin perspektivudtalelse om lokale fødevaresystemer, hvori det understreger, hvor vigtigt det er med et varieret landbrug i Europa, og at lokale afsætningsmuligheder medfører miljømæssige, sociale og økonomiske fordele.

8. I lyset af Regionsudvalgets arbejde på reformen af den fælles landbrugspolitik og som et svar på meddelelsen fra november 2010 glæder Regionsudvalget sig over, at Kommissionens meddelelse tager flere af punkterne i ovennævnte udtalelse op, og understreger, at punkterne er relevante og skal tilgodeses i forbindelse med reformen.

9. Regionsudvalget understreger i særdeleshed betydningen af den fælles landbrugspolitik, frem for alt dens anden søjle, for den overordnede udvikling i Europas landområder. Den har mange berøringspunkter med samhørighedspolitikken, hvorfor disse to politikområder – selv om de er selvstændige og nødvendige hver for sig – ikke kan betragtes isoleret fra hinanden. Disse politikkers territoriale mål skal koordineres bedre, især på EU-niveau. Regionsudvalget understreger, at der er behov for at tilføre tilstrækkelige ressourcer til den tredje akse i anden søjle, så livskvaliteten forbedres og landområdernes diversificering fremmes.

10. Regionsudvalget fremhæver det decentrale ansvar for udformningen af den fremtidige samhørigheds- og landbrugspolitik. Selv om der ikke skal sættes spørgsmålstejn ved politikernes fælles tilgang og merværdien af en fælles politik, skal de lokale og regionale myndigheder inddrages stærkere end før, når der skal træffes beslutninger om udformningen af søjlerne i den fremtidige fælles landbrugspolitik. Det er strengt nødvendigt at etablere en ramme for forvaltning på flere niveauer (EU-medlemsstater, regioner og kommuner), hvis man både vil bibeholde den europæiske landbrugspolitikkes fælles tilgang, styrke det lokale ansvar og øge accepten i samfundet. Samtidig bør man dog undgå, at nærhedsprincippet fører til overflødige planlægningsniveauer og dermed udvikler sig til en tung administrativ byrde.

Nye udfordringer forude

Regionsudvalget konstaterer endvidere følgende:

11. Den internationale efterspørgsel efter fødevarer vil stige. Det skyldes både den forventede globale befolkningstilvækst og den øgede købekraft samt de ændrede kostvaner, som denne udvikling vil føre med sig i mange vækstøkonomier. Den fælles landbrugspolitik, som særligt har til opgave at ernære befolkningen i Europa og bidrage til fødevarerbalancen, kan og skal medvirke til at imødekomme den stigende globale efterspørgsel. Derudover medvirker landbruget også i høj grad til at levere offentlige goder, hvilket bl.a. kan sikre energiforsyning og fornyelige råstoffer (som ikke umiddelbart er i konkurrence med fødevarerproduktionen) og bevare vitale landområder.

12. Med dette for øje kan den fælles landbrugspolitik fremtid ikke betragtes isoleret fra den europæiske handelspolitik. Hvis EU vil yde et bidrag til den globale fødevarerikkerhed, skal EU og den internationale handelspolitik også inden for Verdenshandelsorganisationens rammer sikre, at EU's landbrugsproduktion har rimelige betingelser. Hvis landmændene skal opfylde betingelser, der er strengere end de internationale normer og påfører dem meromkostninger, så skal disse meromkostninger også tilgodeses i internationale handelsaftalers importregler.

13. Landbrugsdriften er særlig tæt forbundet med miljøet. At sikre en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne modsvarer

altså ikke bare et legitimt ønske i samfundet; det er også meget vigtigt for landmændene selv og for opretholdelsen af landbrugets produktionspotentialer. Derfor skal landbruget også bidrage til at løfte de udfordringer, der udspringer af klimaændringerne, udpiningen af jorden, vandmanglen og vandforureningen samt tabet af vilde dyr og planter og biodiversitet. Den fælles landbrugspolitik skal hjælpe med at finde løsninger på disse forestående problemer.

14. Der skal især lægges vægt på landbrugets rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne. Landmændene har allerede gjort en stor indsats for at opnå en mærkbar nedbringelse af drivhusgasemissionerne. Men ud over det skal der også arbejdes intensivt på at udvikle tilpasningsstrategier, så landbruget også fremover kan udfylde ovennævnte funktioner. Man bør også fremhæve dels den rolle, som jordbunden kan spille som CO₂-dræn – samtidig med at dens produktionskapacitet forbedres i takt med, at dens indhold af organisk materiale øges – dels træagtige afgrøders evne til at binde CO₂. Landbruget er en af de sektorer, der spiller en central rolle for løsningen af problemet. Den kan bidrage til en bæredygtig energiforsyning og til udvikling af en grøn kemi, der er baseret på fornyelige råstoffer. De regioner og lokale myndigheder, der støtter biomassebaserede energikoncepter, får en særlig betydning i denne sammenhæng. Her er træ den vigtigste bæredygtige energikilde. Derfor er det nødvendigt dels at fortsætte med at støtte skovbruget som et led i udviklingen af landområderne i de regioner, hvor skove spiller en væsentlig rolle for sikkerheden, bekæmpelse af erosion og udvikling af turisme, dels at støtte udnyttelsen af beskæringsaffaldet fra træagtige afgrøder.

15. Regionsudvalget er enigt med Kommissionen i, at landbrugspolitikken fortsat skal bygge på to søjler, der er afstemt efter hinanden, og at søjlernes hidtidige målsætninger skal bibeholdes. Regionsudvalget understreger dog, at det er vigtigt, at det fremgår mere tydeligt, hvilke målsætninger der hører til hver af de to søjler.

16. De direkte betalinger under den første søjle sikrer landmændenes indkomst, belønner dem for at levere offentlige goder (såsom landskabspleje, miljøbeskyttelse og fødevarerikkerhed), som europæerne nødt vil undvære, søger at kompensere landmændene for EU's højere standarder i forhold til konkurrenterne på verdensmarkedet og udgør en stødpude set i forhold til markedets volatilitet.

17. Den anden søjle fremmer udviklingen af landområderne. Det er derfor vigtigt, at den tilpasses de enkelte regioners behov og udformes i samarbejde med regionerne og de lokale myndigheder, som dermed også står ved det medansvar, de har for udformningen af den anden søjle under medfinansieringsordningen.

18. Regionsudvalget understreger, at den fælles landbrugs-politik's mål kun kan nås, hvis der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed efter 2014.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Direkte betalinger

Regionsudvalget

19. understreger, at direkte betalinger fortsat skal udgøre grundlaget for stabiliseringen af landmændenes indkomst som vederlag for leveringen af offentlige goder og som kompensation for EU's højere produktionsstandarder, under forudsætning af at afkoblingen af betalingerne ikke giver risiko for, at produktionen ophører i områder med vedvarende naturlige handicap;

20. støtter kravet om fremover at udforme fordelingen af de direkte betalinger mere retfærdigt, da det nuværende system med direkte betalinger, der bygger på tidligere produktions-mængder, skævvrider konkurrencen inden for EU og skal erstattes af et system, hvor alle landbrugsformer i EU behandles på lige fod;

21. mener, at enkeltbetalingerne pr. bedrift skal harmoniseres yderligere for at undgå markedsforvridninger inden for EU. Regionsudvalget understreger imidlertid, at begge søjler skal tilgodeses, når midlerne skal fordeles på de enkelte medlemsstater;

22. slår til lyd for at beholde modellen med afkoblede enkeltbetalinger pr. bedrift og støtter Kommissionens forslag om at afvikle de historiske, bedriftsspecifikke enkeltbetalinger hurtigst muligt. Regionsudvalget foreslår i den sammenhæng, at man går over til regionsbaserede betalinger;

23. understreger nødvendigheden af, at man som led i denne gradvise overgang afvikler den ulige fordeling af enkeltbetalingerne inden for de enkelte medlemsstater, som den historiske fordeling har medført, fordi den er i strid med afkoblingen og har ført og stadig fører til uacceptable markedsforvridninger inden for medlemsstaterne, men understreger, at der er behov for en overgangsperiode, der giver bedrifterne mulighed for at tilpasse sig den nye ordning;

24. støtter Kommissionens forslag om at indføre et loft for enkeltbetalinger pr. bedrift og understreger, at et sådant loft skal tilgodeses de forskellige bedriftsformer, partnerskaber og bedrif-ternes bidrag til beskæftigelsen såvel som antallet af medejere i tilfælde af juridiske personer og ikke må forhindre en tidssva-rende strukturtilpasning af EU's landbrug;

25. fremhæver Kommissionens overvejelser om, at der også i fremtiden skal være koblede præmier i områder med specifikke problemer og for landbrugsformer, der har særlig stor betydning

for landbrugets levedygtighed i disse områder. I denne sammenhæng skal der henvises til græssende husdyrs betydning for bjergområderne, de arktiske egne, ømråder og tyndt befolkede områder, for alle produktionssystemer, der på grund af vanske-lige klima- eller terrænforhold har brug for særlig bistand, og i særdeleshed for bevarelsen af mejerisektoren i disse områder, også efter afviklingen af kvotesystemet i mejerisektoren. Uden en velfungerende mejerisektor kan det ikke lade sig gøre at bevare det udnyttede landbrugsareal, især græsmarker og græs-gange i områder med middelhøje og høje bjerge og skovgræs-gange i Middelhavsområdet. Olivenplantager med lavt udbytte har ligeledes særlig økonomisk og miljømæssig betydning i bjergområder og andre områder med agroklimatiske begræns-ninger. Endvidere er bevarelsen af okse-, kalve-, fåre- og gede-kødssektoren vigtig for at sikre EU's græsningsøkosystemer og landbruget i visse regioner. Hvis disse arealer går tabt for land-bruget, mister man det enestående kulturlandskab i de pågæl-dende områder. Derudover er kødkvægssektoren garant for brugen af marginaljorder også set i forhold til oplandsområder. Dette er vigtigt for at sikre åbne arealer (f.eks. flodsletter) og alligevel få et økonomisk udbytte af disse. Uden koblet støtte bringes sektorens levedygtighed i fare, så den ikke længere kan opfylde denne rolle.

26. Det er nødvendigt at udtømme de muligheder, WTO giver for at yde koblet støtte;

27. støtter Kommissionens anbefaling om at forhøje enkelt-betalingerne pr. bedrift i ugunstigt stillede områder og dermed kompensere for bedrifternes højere produktionsomkostninger og fremme landbrugsdrift i hele Europa; understreger, at en sådan forhøjelse, der skal sikre landmændene en rimelig indkomst, er både berettiget og nødvendig;

28. understreger, at den fælles landbrugspolitik og landbru-gerne ikke skal være alene om at spille en aktiv rolle i forhold til de nye miljøudfordringer, og navnlig ikke uden at den finansielle ramme herfor øges;

29. understreger, at programmerne om miljøvenligt landbrug i anden søjle bør medvirke til opnåelse af målet om, at land-bruget i højere grad skal have fokus på miljøhensyn. I denne sammenhæng bør det påpeges, at nogle medlemsstater bruger mindre end 10 % af det samlede budget i anden søjle og dermed næsten ikke har nogen landbrugsmiljøprogrammer at tilbyde landmændene; foreslår derfor, at alle medlemsstaterne i fremtiden skal anvende mindst 10 % af det samlede budget til landbrugsmiljøprogrammer i anden søjle, og at en reduceret medfinansiering på mindst 10 % kan anvendes til dette formål;

30. mener, at der skal være større støtte til økologisk land-brug og integreret landbrug i den fælles landbrugspolitik, da disse former for landbrug er en del af politikken om bæredygtig udvikling;

31. mener, at erhvervsaktive landmænds hastige aldring i EU gør det tvingende nødvendigt at skabe supplerende foranstaltninger for unge landmænd. Den støtte til unge landmænd, der hidtil er blevet tilbudt under den anden søjle, har ikke kunnet dæmme op for de erhvervsaktive landmænds stigende aldring. I dag er kun 7 % af landmændene i EU under 35 år, mens en tredjedel er over 65. Man bør derfor undersøge muligheden for at forhøje de direkte betalinger til unge landmænd under den første søjle for at gøre landbruget mere attraktivt for unge;

32. påpeger, at der er behov for passende offentlige tjenester for unge, der ønsker at nedsætte sig som landmænd i landdistrikter. Hvis de gives incitamenter til at anskaffe innovative og miljøvenlige produktionssystemer og kan se, at der er alternative økonomiske muligheder, kan landbrugskapaciteten i landdistrikterne opretholdes;

33. støtter Kommissionens forslag om at indføre en forenklet og specifik støtteordning for mindre landbrugsbedrifter, så man kan bevare mindre gårde og husmandsbrug, og så man får mulighed for at yde ekstra støtte til disse bedrifter og reducere bureaukratiet, særligt i ugunstigt stillede områder; betoner i denne sammenhæng, at 82 % af landmændene i EU modtager mindre end 5 000 EUR i støtte, og at en afbureaukratisering af ordningerne for de mindre bedrifter vil lette den administrative byrde og øge landmændenes accept af den fælles landbrugspolitik;

34. understreger, at krydsoverensstemmelserne og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) skal forenkles, uden at der dermed sættes spørgsmålstegn ved systemets praktiske funktionsdygtighed. Som udgangspunkt kan man indføre europæiske nøglekriterier for lokal kontrol med krydsoverensstemmelserne, halvere kvoterne for krydsoverensstemmelseskontrol og IFKS' kontrolkvoter med det formål at ensarte krav og kontrol i de forskellige europæiske regioner, forudsat at medlemsstaterne kan påvise, at de råder over funktionsdygtige systemer, og at de bruger praktisk anvendelige fejltolerancer;

35. deler Kommissionens opfattelse af, at præmierne kun skal tildeles erhvervsaktive landmænd, men at deltidslandmænd alligevel ikke bør forfordes, fordi de spiller en central rolle for bevarelsen af landbruget, især i ugunstigt stillede områder. Udvalget ser dog gerne, at Kommissionen opstiller grunddefinitioner af begreberne »erhvervsaktiv landmand« og »landbrugsareal«, som så kan suppleres på medlemsstatsniveau eller på regionsniveau;

36. mener, at man bør bibeholde de særlige markedsordninger, der gælder for de områder, der hidtil har haft deres egne markedsordninger, og hvor systemet med afkoblede enkeltbetalinger pr. bedrift enten slet ikke eller kun delvist har fundet anvendelse. Det gælder f.eks. for sektoren for frugt og grøntsager, vinsektoren og sukkersektoren.

Markedsforanstaltninger

Regionsudvalget

37. er betænkeligt ved de signaler om reguleringen af landbrugsmarkederne i perioden efter 2013, som Kommissionen har udsendt, og mener, at den fælles landbrugspolitik fremtid er uløseligt knyttet til en videreførelse af den offentlige regulering af markederne af hensyn til bekæmpelsen af kursvolatiliteten og sikringen af stabile priser for producenter og forbrugere;

38. gør opmærksom på, at EU-præferencen fortsat skal betragtes som et vigtigt princip i den fælles landbrugspolitik, og at den i høj grad medvirker til at bevare medlemsstaternes fødevarerensuverænitet;

39. mener, at de eksisterende markedsinstrumenter, såsom interventionsforanstaltninger og privat og offentlig oplagring samt eksportstøtte, der er begrænset til følsomme produkter, har vist sig at være tvingende nødvendige og derfor bør bibeholdes som sikkerhedsnet med et tilsvarende budget;

40. påpeger, at afkoblingen har gjort det europæiske landbrug mere markedsorienteret, men at denne udvikling har resulteret i stærkt svingende priser, hvilket kan være til skade for bedrifternes fortsatte beståen;

41. påpeger, at markedsinstrumenterne skal være udformet således, at de på den ene side sikrer forsyningen af landbrugsmarkederne, beskytter landmændene mod voldsomme fald i priserne og dermed i indkomsten, og på den anden side begrænser udsvingene i de priser, som forbrugerne skal betale for fødevarer;

42. mener, at disse markedsinstrumenter nødvendigvis bør forbedres. Man bør undersøge muligheden for at udvide listen over produkter til midlertidig oplagring, forlænge interventionsperioden og gennemføre foranstaltninger til midlertidig indstilling af produktionen. Det er ligeledes nødvendigt at gøre en passende indsats for at forhindre misbrug i forbindelse med handelen med landbrugsråvarer, uden at begrænse markedernes funktionalitet. Sigtet hermed er at undgå prisudsving på markederne som følge af landbrugs- eller sundhedskriser;

43. gør opmærksom på, at landmændenes andel af den merværdi, som skabes i fødevarerforsyningskæden, er aftagende, og at der skal udvikles markedsinstrumenter, der kan standse denne udvikling; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til i alle produktionssektorer at fastsætte rammebetingelser for producentsammenslutninger og brancheorganisationer og dermed afstve landmændenes position i fødevarerforsyningskæden. Det er desuden særligt vigtigt for mælkeproduktionen i områder med naturbetingede ulemper eller i andre områder med sårbare produktionsstrukturer eller produktionssystemer, at man støtter producenterne i at slutte sig sammen og skabe en fælles markedsføring for dermed at afbøde konsekvenserne af afskaffelsen af mælkekvoten og forhindre, at produktionen udflyttes;

44. så gerne, at Kommissionen undersøger, hvilken indflydelse detailhandlen har på fødevarereproducenter, distributører, leverandører, forbrugere og det omgivende miljø;

45. mener, at EU's konkurrenceregler bør revideres, hvis der for alvor skal banes vej for at skabe ligevægt i fødevarekæden;

46. mener, at det er nødvendigt i tillæg til de offentlige markedsstyringsredskaber at udvikle gensidige sikringsordninger som f.eks. multirisikoforsikring, og at man i denne sammenhæng bør gøre det muligt for medlemsstaterne at støtte sammenslutninger og Kooperationer for landmænd med andre led i fødevarekæden med det formål at danne sikringsordninger, hvilket vil mindske den administrative byrde;

47. understreger, at EU i de seneste år har gjort en stor indsats for at afvikle eksportstøtten; påpeger imidlertid, at man ikke bør give endeligt afkald på dette markedsinstrument, før tredjelændene er parate til inden for Verdenshandelsorganisationens rammer helt at afstå fra samme instrument i den internationale handel. Det er i dette tilfælde nødvendigt at finde eksportfremmende instrumenter, som er kompatible med WTO-regelsættet;

48. opfordrer Kommissionen til nøje at analysere konsekvenserne af afskaffelsen af de eksisterende kvotesystemer og udvikle foranstaltninger til at sikre produktions- og forarbejdningsstrukturerne;

49. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de fremtidige muligheder for regulering af sukker- og isoglukosesektoren omfatter en linje, som sikrer en indkomst til roeavlerne, der gør det muligt at fastholde roeavl og de eksisterende sukkerfabrikker og dermed den europæiske produktion;

50. opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at øge indsatsen på forsknings- og udviklingsområdet vedrørende innovation og med henblik på salgsfremmende foranstaltninger, og understreger derfor det nødvendige i, at der vedvarende fokuseres på fødevarerrelateret forskning i de fremtidige europæiske forsknings- og udviklingsprogrammer;

51. tilskynder Kommissionen til, som led i handelspolitikken og især i forbindelse med bilaterale aftaler, også at fremme det europæiske landbrugs interesser offensivt og at tage hensyn til handelspolitikken indvirkning på den fælles landbrugspolitik og det europæiske landbrug, især hvad angår bilaterale aftaler og aftaler inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen, idet forhandlingerne i Verdenshandelsorganisationen er helt afgørende for at fastlægge europæiske standarder for bæredygtighed på verdensplan;

52. henviser i denne forbindelse til, at forbrugeren har ret til at kræve, at de høje standarder for EU's landbrug med hensyn til

sociale rettigheder, fødevarer sikkerhed, miljøbeskyttelse, kvalitet og dyrevelfærd overholdes, også når det gælder importerede fødevarer. Denne ret bør aktivt beskyttes ved internationale og bilaterale handelsforhandlinger.

Landdistriktsudvikling

Regionsudvalget

53. konstaterer, at mange landdistrikter i EU stadig kæmper med afvandring og tilbagegang, og at udviklingsniveauet i disse områder ligger under EU-gennemsnittet og langt under niveauet for de fleste byområder, på trods af EU's indsats inden for den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken;

54. henleder opmærksomheden på den særlige rolle, som landmænd spiller i bynære områder, hvor presset på landdistrikternes ressourcer og landbrugsressourcerne kan være stort; betoner, at produktionen af fødevarer og offentlige goder nær befolkningen bør opretholdes;

55. betoner derfor betydningen af den fælles landbrugspolitikens anden søjle for den overordnede udvikling i landdistrikterne, herunder de bynære områder;

56. understreger betydningen af den fælles landbrugspolitikens anden søjle for moderniseringen af landbruget, bevarelsen og den socioøkonomiske forbedring af landbrugsstrukturen og ikke mindst for bevarelsen og forbedringen af landdistrikterne og deres lokalsamfund som helhed. Der er derfor brug for en politik for udvikling af landdistrikterne, som tager hensyn til landbrugets konkurrenceevne, og en del af denne politik bør være helliget strukturelle og infrastrukturelle tiltag i landbruget og i fødevarerindustrien;

57. understreger, at udviklingen i landdistrikterne kan være et vigtigt bidrag til, at de mål, EU har fastsat i 2020-strategien, bliver ført ud i livet. Der må dog fastlægges en helt klar skillelinje mellem områderne for de tematiske EU-politikker og deres finansieringskilder (klima, energi) og de områder, der skal have støtte fra landbrugs- (eller regional) fondene;

58. konstaterer, at foranstaltningerne vedrørende udviklingen i landdistrikterne hører under den anden søjle af den fælles landbrugspolitik, men samtidig har mange berøringspunkter med samhørighedspolitikken. I forbindelse med programplanlægningen er det derfor nødvendigt at afstemme målene for landbrugspolitikken anden søjle og samhørighedspolitikken efter hinanden for at undgå enhver risiko for overlapninger eller gråzoner og drage nytte af synergivirkninger og for igen at fokusere på landbrugssektoren i landdistriktspolitikken; beder i denne forbindelse om, at de administrative bestemmelser for de forskellige EU-fonde bringes på linje med hinanden;

59. gentager sin støtte til forslaget om at fastsætte en fælles strategisk ramme for strukturfondene og de regionale udviklingsfonde, f.eks. ELFUL og EFF;

60. kræver, at man udviser særlig respekt for regionernes subsidære ansvar for udformningen af landbrugspolitikken anden søjle ved at anvende en tilgang, der virkelig bygger på princippet om forvaltning på flere niveauer og tager hensyn til regionernes særlige betydning og kompetencer, når foranstaltningerne skal tilpasses til den enkelte regions særlige behov; betoner i denne sammenhæng subsidiaritetstilgangen i anden søjle, ifølge hvilken hhv. medlemsstaterne og regionerne på eget ansvar og under hensyntagen til de regionale omstændigheder selv vælger, hvilke foranstaltninger de vil gennemføre;

61. mener derfor, at gennemførelsen af politikken for udvikling af landdistrikterne og anvendelsen af midlerne bør tage udgangspunkt i en bottom-up-tilgang, der primært realiseres i form af stærke, lokale udviklingspartnerskaber;

62. mener, at de erhvervsaktive landmænds hurtige aldring i Europa giver et presserende behov for at skabe incitamenter for unge landmænd med henblik på at tiltrække ny arbejdskraft til erhvervet og for at supplere de eksisterende støttetilbud til unge landmænd under den anden søjle;

63. beder tillige om, at der forudses særforanstaltninger for gennemførelsen af foranstaltningerne i »kvalitetspakken«, som f.eks. incitamenter til modernisering af landbrugsbedrifter, der producerer kvalitetsprodukter, og støtte til kampagner rettet mod forbrugerne;

64. finder det nødvendigt at udvide bedriftsrådgivningen, så den ud over krydsoverensstemmelserne kommer til at omfatte alle centrale rådgivningsområder (produktionsteknik, driftsøkonomi, håndtering af nye udfordringer, indførelse af innovation og spørgsmål vedrørende forvaltning af miljøet, aktioner til begrænsning af klimaændringerne osv.), og at skabe egnede foranstaltninger inden for den anden søjle til at fremme dette. Her bør man lægge mest vægt på at støtte akkrediterede rådgivningstjenester. Målet bør være at give alle landmænd i EU adgang til kompetente rådgivningstjenester, uafhængigt af om det er staten, offentlige myndigheder eller private virksomheder, der tilbyder ydelserne;

65. fremhæver betydningen af diversificering for mindre bedrifter og bedrifter beliggende i ugunstigt stillede områder eller i de nordligste, meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder og henstiller, at der indføres attraktive ordninger for disse bedrifter;

66. understreger den betydning, det har for landbruget, at rådgivningstjenesterne tilbyder kvalifikationsudvikling på højt niveau, frem for alt for perioden efter erhvervsuddannelsen.

De hastige forandringer inden for landbruget og fødevarersektoren og i alle beslægtede områder kræver livslang læring;

67. støtter Kommissionens bestræbelser på at støtte samarbejdet blandt landmænd under landbrugspolitikken anden søjle, herunder især fælles brug af udstyr i markedsføringen af produkter, fælles organisation af arbejdet eller en fælles indsats på husdyravlsområdet, for dermed at reducere de små landbrugs konkurrencemæssige ulemper;

68. understreger vigtigheden af den fælles landbrugspolitik anden søjle, især for landbrug i ugunstigt stillede områder, og støtter derfor Kommissionens forslag om fortsat at tilbyde en udligningsgodtgørelse som en del af udviklingsprogrammet for landdistrikterne; foreslår i denne sammenhæng, at man bibeholder den eksisterende handlefrihed og hæver det nuværende loft, så man kan imødekomme behovene i bjergområder med særlige strukturelle problemer og oplandsområder, som er stærkt urbaniserede; foreslår desuden, at man støtter de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder med en række specifikke foranstaltninger, herunder økonomisk støtte til vareafhentning, særlige foranstaltninger for bjerggræsgrange samt en præmie for biodiversitet og anerkendelse af bjergprodukter i forbindelse med revisionen af EU's kvalitetspolitik;

69. understreger, at en forbedring af konkurrenceevnen i mange af EU's regioner er nødt til at gå hånd i hånd med en forbedring af landbrugsinfrastrukturen. Regionsudvalget påpeger desuden, at innovationer er en forudsætning for, at vi kan tilpasse os til klimaændringerne, øge ressourceeffektiviteten og optimere den operationelle forvaltning, og at de derfor bør fremmes stærkere;

70. påpeger, at Kommissionen arbejder hen imod en ny, fælles afgrænsning af ugunstigt stillede mellemliggende områder i EU, og er bekymret over den praktiske gennemførelse af denne revision; mener, at de nye kriterier skal være målrettede, og at medlemsstaterne og regionerne skal have tilstrækkelig subsidiaritet og fleksibilitet; understreger, at den nye afgrænsning under alle omstændigheder vil blive lettet af passende overgangsfrister;

71. understreger, at det i lyset af udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne og behovet for en bæredygtig udvikling af landdistrikterne er nødvendigt at styrke og forenkle dels de tiltag, der tager sigte på et bæredygtigt vandforbrug i landbruget ved at mindske forbruget og vandforureningen, dels foranstaltninger, der fremmer opretholdelsen af grundvandsspejlet (f.eks. vedligeholdelse af terrasser på øerne og i bjergområder, forbedring af jordbundens frugtbarhed) samt foranstaltninger til forebyggelse af skader og genopbygning af landbrugsinfrastruktur, der er blevet ødelagt af klimakatastrofer;

72. understreger landbrugsmiljøprogrammernes vigtighed og kræver, at alle medlemsstater i fremtiden øremærker mindst 10 % af landbrugsbudgettet til landbrugsmiljøprogrammer og dermed yder et effektivt bidrag til landbrugets bæredygtighed og til naturvenlige driftsformer, der bevarer og genopretter den biologiske mangfoldighed på de landbrugsmæssigt udnyttede arealer og bidrager til beskyttelsen af vandmiljø og jordbund;

73. fremhæver, at der igen skal indføres et incitament i landbrugsmiljøprogrammet for at øge accepten inden for landbruget, og at der skal tages højde for de eksterne virkninger, der er et resultat af visse landbrugsmetoder;

74. mener, at gennemførelsen af foranstaltningerne i programmet for udvikling af landdistrikterne kan lettes betydeligt, hvis man gør det muligt for en tredjepart at bidrage til medfinansieringen;

75. betoner, at et aktivt skovbrug har særlig stor betydning for sikkerheden i mange landdistrikter, frem for alt i bjergområderne, og for turismeudviklingen. Derfor bør regionerne have mulighed for at støtte skovbruget inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne;

76. understreger Leader-programmets betydning for den integrerede udvikling af landdistrikterne, især pga. »bottom-up«-princippet, som har vist sig at være meget effektivt; opfordrer

Kommissionen til at bibeholde og styrke denne tilgang fremover. Det er imidlertid nødvendigt at udforme Leader-programmet på en mere fleksibel måde og at prioritere innovative tilgange højest. Der skal også skabes bedre muligheder for, at man under Leader-programmet kan koordinere forskellige projekter inden for rammerne af lokale udviklingsplaner. Den nuværende udformning af programmet for udvikling af landdistrikterne har vist sig at være meget ufleksibel. De lokale myndigheder og regionerne skal have mere fleksibilitet til at imødekomme de lokale behov. Der er behov for at forenkle gennemførelsen af landdistriktsudviklingsprogrammet, især rapporteringssystemet;

77. mener endvidere, at Leader-tilgangen bør anvendes i sammenhæng med en partnerskabsmodel for den lokale udvikling baseret på lokale bottom-up-udviklingsstrategier omfattende tværsektorielle tiltag, samarbejde inden for innovation og netværkssamarbejde;

78. mener, at begrænsningerne i forbindelse med støtten til investeringer i fødevarevirksomheder skal tilpasses den strukturelle udvikling (forhøjelse eller ophævelse af grænsen for SMV'er);

79. fremhæver, at omkostningerne til programplanlægning, programgennemførelse, evaluering, overvågning og rådgivning er blevet alt for høje og derfor skal sænkes mærkbart.

Bruxelles, den 11. maj 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

90. PLENARMØDE DEN 11. OG 12. MAJ 2011

Regionsudvalgets udtalelse »Vejen til en ambitiøs EU-politik til fremme af kvalitetsordninger i landbruget«

(2011/C 192/06)

REGIONSUDVALGET

- mener, at kvaliteten af EU's landbrugsprodukter er noget af det vigtigste, som den fælles landbrugs-politik har bidraget med, og at kvalitet er et af landbrugsprodukternes største aktiver på verdens-markedet. Udvalget mener derfor, at kvalitetspolitikken bør være en af grundpillerne i den fælles landbrugspolitik efter 2013, og anmoder om, at der inden for rammerne af den kommende fælles landbrugspolitik indføres nogle passende instrumenter til at styrke, fremme og støtte udviklingen af kvalitetsordninger;
- finder det afgørende at bevare en jævn spredning af den økonomiske aktivitet på EU's område ved hjælp af differentierede udviklingsmodeller. Det er via en differentiering på markederne, at de mindre gunstigt stillede landområder kan opretholde en landbrugsproduktion ved at støtte sig til de eksiste-rende kvalitetsordninger, som det er altafgørende at styrke og udvikle. Denne differentierede tilgang til landbrugsmarkederne er særligt relevant for bjergprodukter og for lokale produkter, som kan opnå en højere værdi på grund af den korte vej fra jord til bord;
- mener, at beskyttelsen af begrebet »produkt fra bjerglandbrug« ville bidrage varigt til økonomisk udvikling, fysisk planlægning og miljøbeskyttelse;
- fremhæver, at udviklingen af lokale fødevarer-systemer kræver, at der udarbejdes et særligt EU-mærke, og at der under den anden søjle i den fælles landbrugspolitik udvikles redskaber, som kan tilskynde producenterne til at gå i denne retning. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte forslag til supplerende af forordningen om EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter i overensstem-melse hermed;
- mener, at hvis det fortsat skal være rentabelt at producere landbrugsprodukter af en højere værdi i kraft af specifikke kvalitetsordninger, er det absolut nødvendigt at styre udbuddet;
- anbefaler i overensstemmelse med tidligere vedtagne udtalelser, at GMO'er forbydes i specifikationer-ne for officielle kvalitetsmærker;
- opfordrer til, at den internationale beskyttelse af de geografiske oprindelsesbetegnelser styrkes.

Ordfører	René SOUCHON (FR/PSE), formand for regionalrådet i Auvergne
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter KOM(2010) 733 endelig

I. UDFORDRINGER OG MÅL

REGIONSUDVALGET

A. Kvalitetspolitik, et nøgleelement i den fælles landbrugs-politik og de europæiske landbrugsprodukters største aktiv på verdensmarkedet

1. konstaterer, at Den Europæiske Unions regler om fødevarer-sikkerhed og -kvalitet er nogle af verdens strengeste;

2. mener, at kvaliteten af EU's landbrugsprodukter er noget af det vigtigste, som den fælles landbrugspolitik har bidraget med, og at kvalitet er et af landbrugsprodukternes største aktiver på verdensmarkedet;

3. minder om, at de kvalitetsordninger, som producenterne går sammen om at anvende, er en del af Den Europæiske Unions kulturelle, landbrugsmæssige og kulinariske arv. Disse systemer udgør en fælles arv, som det er vigtigt at beskytte og udvikle;

4. bemærker, at differentiering på grundlag af kvalitet gør det muligt at skabe størst mulig værditilvækst i produktionskæden, idet der er en kraftig efterspørgsel efter kvalitet blandt EU's forbrugere og producenter;

5. understreger, at i en situation med priskrise på landbrugs-råvarer har produktionskæder med differentierede kvalitetskrav en stabiliserende effekt i landområderne. Etableringen af produktionskæder med differentierede kvalitetskrav giver mulighed for at fremme investering, forskning og innovation og sikre en mere lige fordeling af værditilvæksten i produktionskæden til fordel for producenterne;

6. mener derfor, at kvalitetspolitikken bør være en af grundpillerne i den fælles landbrugspolitik efter 2013;

7. anser det for afgørende – og kræver derfor – at den fælles landbrugspolitik også efter 2013 aktivt støtter høje standarder for europæiske landbrugsprodukter;

8. mener, at hvis det fortsat skal være rentabelt at producere landbrugsprodukter af en højere værdi i kraft af specifikke kvalitetsordninger, er det absolut nødvendigt at styre udbuddet. Den uforholdsmæssige vækst i mængden af produkter – langt ud over efterspørgslen på de markedssegmenter, hvor disse produkter normalt efterspørges – medfører en forfladigelse af

produktets image. Denne forfladigelse udløser et prisfald, som kan bevirke, at produktet ganske enkelt må udgå. De forretningsmodeller, som kendetegner kvalitetsordningerne, har kun økonomisk interesse, fordi de adskiller sig fra standardmodellen. Hvis de finder almen udbredelse og dermed forfladiges, vil det på længere sigt føre til, at de mest sårbare landområder bliver affolket;

9. konstaterer, at de nuværende bestemmelser ikke giver mulighed for på tilfredsstillende vis at yde samlet støtte fra EU, medlemsstaterne og regionerne til initiativer, som organisationer og regioner har taget i fællesskab. Det har vist sig, at kun de vigtigste geografiske oprindelsesbetegnelser evner at mobilisere tilstrækkelig selvfinansiering til at kunne få tilskud fra EU.

B. Kvalitetsordninger, et vigtigt redskab i den fysiske planlægning og landområdesudviklingen

REGIONSUDVALGET KONSTATERER, AT:

10. kvalitetsordningerne er et middel, som kan sætte mange landområder i stand til at deltage i globaliseringen gennem anerkendelse af en specifik knowhow og muligheden for at tilbyde forbrugerne produkter af høj kvalitet;

11. landområdesudvikling er et vigtigt aspekt, som nødvendigvis må tages med i overvejelserne om kvalitetsordningerne. Disse systemer medvirker direkte til at skabe økonomisk dynamik i de landområder, hvor de anvendes;

12. landområderne i Den Europæiske Union udgøres af talrige meget forskelligartede egne. Deres agronomiske, jordbundsmæssige og klimatiske potentiale, de logistiske forhold samt markedsforholdene varierer således meget;

13. i globaliseringssammenhæng og under de nuværende internationale konkurrenceforhold bør de mest ugunstigt stillede områder råde over instrumenter, der giver dem mulighed for at udvikle særlige modeller og udstyre deres landbrugsprodukter med en særlig distinktion, så de bemærkes af forbrugerne. Det er derfor vigtigt, at de nuværende foranstaltninger, som udligner de konkurrencemæssige ulemper for ugunstigt stillede områder, fastholdes, og at alle landområder i EU får adgang til redskaber, der kan differentiere og øge værdien af deres produkter på det lokale, det europæiske og det internationale marked.

REGIONSUDVALGET UNDERSTREGER, AT:

14. specifikke og strengere krav til produktionen, som er typisk for kvalitetsordningerne, indebærer højere produktionsomkostninger og en ekstra indsats fra producentens side. Forbrugerne er indstillet på at belønne denne indsats ved at betale en rimelig pris for et produkt, som de anser for bedre og/eller egnstypisk;

15. de konkurrenceregler, der anvendes i dag, favoriserer de egne, som er bedst stillet, hvad angår produktionsomkostninger. Omvendt har de mindre heldigt stillede områder et handicap i konkurrencen på omkostninger.

REGIONSUDVALGET MENER DERFOR, AT:

16. det er afgørende at bevare en jævn spredning af den økonomiske aktivitet på EU's område ved hjælp af differentierede udviklingsmodeller;

17. det er via en differentiering på markederne, at de mindre gunstigt stillede landdistrikter kan opretholde en landbrugsproduktion ved at støtte sig til de eksisterende kvalitetsordninger, som det er altafgørende at styrke og udvikle;

18. denne differentierede tilgang til landbrugsmarkederne er særligt relevant for bjergprodukter og for lokale produkter, som kan opnå en højere værdi på grund af den korte vej fra jord til bord.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

C. Kvalitetsbeskyttelse og kvalitetsfremme i international handel

REGIONSUDVALGET

19. understreger, at anerkendelsen af kvalitetsordninger er afgørende i forbindelse med international handel. Denne anerkendelse bør ikke behandles på samme måde, som når der er tale om private mærker. Oprindelsesbetegnelserne bygger på et princip om kollektiv arv og ejerskab, som adskiller sig fra privat ejerskab. Derfor bør den internationale beskyttelse af de geografiske oprindelsesbetegnelser styrkes;

20. gentager i forlængelse af tidligere vedtagne udtalelser sine krav, som har til formål at styrke anerkendelsen af de geografiske betegnelser og de internationale retlige rammer for disse betegnelser. En sådan styrkelse bør gøre det muligt at nå frem til en virkeligt effektiv og varig beskyttelse af kvalitetsordningerne på internationalt plan;

21. mener især, at EU bør anstrenge sig mere for at opnå en bedre beskyttelse af de geografiske betegnelser (BGB og BOB) i forbindelse med WTO-forhandlinger og inden for WIPO;

22. anbefaler navnlig:

- a. udvidelse af beskyttelsen i artikel 23 i TRIPS-aftalen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder, så landbrugsprodukter også bliver omfattet,
- b. oprettelse af et multilateralt register over geografiske betegnelser (GB) i internationalt regi;
- c. indgåelse af bilaterale aftaler mellem EU og tredjelande om gensidig anerkendelse af BGB- og BOB-registreringer;

23. er ikke desto mindre foruroliget over de risici, der kan være forbundet med visse bilaterale aftaler, som for tiden er under forhandling og som vedrører gensidig anerkendelse af produkter med en geografisk betegnelse. Man må sikre sig, at indgåelsen af disse aftaler ikke fører til, at der på det europæiske marked bliver indført produkter fra tredjelande, som er udstyret med geografiske betegnelser, for hvilke kravene til produktet eller kontrolbestemmelserne ikke ligger på samme niveau som i Europa;

24. anbefaler, at der træffes konkrete foranstaltninger, der kan forhindre køb og salg internt i EU samt eksport af produkter, hvis mærkning ikke stemmer overens med lovgivningen om kvalitetsordninger for EU's landbrugsprodukter.

D. Præcisering og styrkelse af definitionen af geografiske betegnelser

REGIONSUDVALGET

25. sætter spørgsmålstegn ved det velbegrundede i den ændring af definitionen af BOB og BGB, som Kommissionen foreslår i sit forslag til forordning;

26. hvad angår de eventuelle følger af at afskaffe henvisningen til forskellige produktionsetaper, anmoder Regionsudvalget udtrykkeligt Kommissionen om at sikre sig, at ændringen ikke fører til en svækkelse af beskyttelsen eller til misbrug;

27. tvivler også på nytten af at udarbejde specifikke definitioner pr. produkttype og understreger, at hensyntagen til eventuelle specificiteter vedrørende produktionsetaperne for bestemte produkttyper ikke bør gå ud over enheden og sammenhængen i ordningen for geografiske betegnelser på europæisk plan;

28. anmoder Kommissionen om at redegøre for, hvilken procedure den agter at følge for de delegerede retsaktors vedkommende, og anbefaler en forudgående høring af alle berørte parter.

E. Fremme og differentiering af bjergprodukter

REGIONSUDVALGET

29. understreger, at produkter fra bjerglandbruget er noget helt specielt i forbrugernes øjne, idet de er fremstillet efter fortrinsvis ekstensive og/eller traditionelle produktionsmetoder. Disse produkter repræsenterer betydelige »offentlige goder« og er værdifulde for den lokale økonomi;

30. minder om, at bjerglandbruget repræsenterer næsten 40 % af det europæiske område i bred forstand ⁽¹⁾, 18 % af landbrugsbedrifterne og 15 % af Europas landbrugsarealer ⁽²⁾. Desuden vil bjergområderne med udvidelsen ⁽³⁾ komme til at dække en større del af Den Europæiske Unions territorium;

31. mener, at anerkendelsen af bjergprodukterne og deres specifikke mærkning henhører under en politik, som ufortøvet bør integreres i EU's overordnede kvalitetspolitik for landbrugsprodukter. En sådan integration bør være i tråd med anerkendelsen af bjergområderne i den fælles landbrugspolitik;

32. mener, at bjergproducenternes mulighed for via kvalitetsordningerne at bringe deres produkter størst mulig værdi er en absolut forudsætning for, at de kan opretholde driften i betragtning af deres lavere produktivitetsniveau ⁽⁴⁾, hvilket indebærer umiddelbare kvalitetsfordele ⁽⁵⁾ for forbrugeren;

33. understreger, at bjergprodukter er særegne i kraft af produktionsstedet og produktions- og forarbejdningsmetoderne ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ »Mountain areas in Europe«, studie udført af NORDREGIO for Kommissionen (GD REGIO, 2004).

⁽²⁾ »Peak performance: New insights into Mountain Farming in the European Union«, arbejdsrapport fra Kommissionens tjenestegrene, december 2009.

⁽³⁾ »Europe's ecological Backbone: recognising the true value of our mountains«, september 2010, EEA nr. 6/2010.

⁽⁴⁾ »Peak performance: New insights into Mountain Farming in the European Union«, arbejdsrapport fra Kommissionens tjenestegrene, december 2009: produktiviteten på bjergbedrifter i ugunstigt stillede områder (LFA – Less Favoured Areas) ligger 28 % under produktiviteten i lavere liggende ugunstigt stillede områder og 40 % under produktiviteten uden for de ugunstigt stillede områder.

⁽⁵⁾ »La composante milieu physique dans l'effet terroir pour la production fromagère: quelques réflexions à partir du cas des fromages des Alpes du Nord« (Det fysiske miljøes betydning for produktionen af oste med områdebestemte kendetegn: nogle overvejelser i lyset af eksemplet med oste fra de nordlige Alper). Jean-Marcel Dorioz, Philippe Fleury, Jean-Baptiste Coulon, Bruno Martin. *Courrier de l'environnement de l'INRA* n°40 (miljøblad nr. 40 udgivet af et nationalt landbrugsforskningsinstitut i Frankrig), juni 2000 - <http://www.inra.fr/dpenv/pdf/DoriozD27.pdf>.

⁽⁶⁾ »Produits agroalimentaires de montagne en Europe: résultats, conclusions et réalisations concrètes du projet« (Landbrugsprodukter fra bjergegne i Europa: resultater, konklusioner og konkrete resultater af projektet), november 2004, s. 7 og 17.

34. mener derfor, at beskyttelsen af begrebet »produkt fra bjerglandbrug« ville gøre det muligt med relativt få omkostninger at fremhæve og beskytte produkter fra bjerglandbrug (hvilket omfatter såvel vegetabiliske som animalske produkter samt deres forarbejdning på stedet) samt at fremme udbredelsen i alle medlemsstater af et markedssegment, hvor disse produkter ville blive værdsat. Dette ville gøre det muligt at bevare og udvikle bjergregionernes traditioner, kultur og naturarv ved at konsolidere produktions- og forarbejdningsstrukturernes lokale forankring;

35. mener, at en sådan beskyttelse i form af betegnelsen »produkt fra bjerglandbrug« ville bidrage varigt til økonomisk udvikling, fysisk planlægning og miljøbeskyttelse. Disse aspekter er meget vigtige i regioner, hvor nedlæggelse af landbrug er ensbetydende med forringelse af miljøet, udvikling af »naturlige« risici og svækkelse af den sociale, økonomiske og kulturelle struktur;

36. påpeger, at det er vanskeligt at sætte tal på afsætningen af bjergprodukter i Europa, for så vidt som begrebet ikke er defineret på europæisk plan. Men der kan ikke desto mindre påvises en reel positiv effekt i visse sektorer, når producenterne får mulighed for at fremhæve deres produkters specifikke karakter. Som eksempel kan nævnes mælkesektoren i Massif Central i Frankrig ⁽⁷⁾;

37. minder om, at Regionsudvalget ved flere lejligheder er gået ind for at indføre fakultative forbeholdte udtryk for bjergprodukter og fremfører endnu en gang i nærværende udtalelse sit krav om, at der bliver taget hensyn til landbrugsprodukterne fra bjergegne i forbindelse med EU's fremtidige kvalitetspolitik;

38. understreger endvidere på ny, at regionerne bør spille en stor rolle ved fastlæggelsen af disse »bjerg«-betegnelser og ved at yde støtte til oprettelse af produktionsnetværk inden for rammerne af en »regionaliseret« politik for landdistriktsudvikling.

⁽⁷⁾ Der er kommet et nyt bjergmælksmærke på markedet, som skulle gøre det muligt at markedsføre 3 til 4 millioner liter konsummælk med denne distinktion, svarende til 1/3 af produktionen i Massif Central: <http://www.leprogres.fr/fr/region/la-haute-loire/haute-loire/article/3939334,183/Une-marque-Montagne-pour-le-lait-du-Massif-central.html>. Eksemplerne fra Schweiz viser, at der kan opnås en værditilvækst på 30 % i forhold til almindelig konsummælk (*Revue Montagna*, juli 2010). Bjergmælk udgør 11,5 % af mælkeproduktionen i Europa og 1 ud af 5-6 malkekvægsbedrifter producerer bjergmælk. Produktionsomkostningerne er 12 % højere end i lavlandet og indtjeningen er under 10 000 EUR/LAE (landbrugsarbejdsenhed). Støtten opvejer kun 34 % af disse handicap. Kilde: »Le lait de montagne européen: un symbole menacé« (Europæisk bjergmælk: et truet symbol), Institut de l'élevage-CNIEL (Institut for kvæghold under den franske brancheorganisation for mælkesektoren), maj 2009, s. 7.

F. Fremme af en kort vej fra jord til bord og direkte salg

REGIONSUDVALGET

39. mener i forlængelse af sin tidligere udtalelse om lokale fødevarer-systemer⁽⁸⁾, at fremme af en kort vej fra jord til bord og direkte salg har afgørende betydning; minder om, at Regionsudvalget i omtalte udtalelse definerede et »lokalt fødevarer-system« som en kombination af fire faktorer: en kort vej fra jord til bord, en kort fysisk afstand mellem fremstillingssted og forbrugssted, en arbejdsmetode, som også tager højde for elementer såsom transport, distribution, udnyttelse af restaffald, vedvarende energi, markedsføring, reklame og kvalitetssikring, en arbejdsmetode, der skal styres på lokalt og regionalt niveau; understreger, at en kort distributionskæde gør det muligt at flytte landbrugsproduktioner tilbage og forankre dem i deres oprindelsesområde. Det gør det lettere at afsætte dem på de lokale markeder. En kort vej fra jord til bord bidrager til en god fordeling af landbrugsaktiviteterne på tværs af hele EU-området og har en positiv indvirkning på miljøet, så længe det sikres, at produktionen er tilpasset områdets naturlige kapacitet;

40. understreger også den økonomiske værdi af en kort vej fra jord til bord, som kan give visse producenter mulighed for at øge deres indtægter ved igen at overtage den fortjenstmargen, der går tabt i en for lang distributionskæde. Disse producenter har nemlig som regel ikke kunnet modsætte sig de handels- og markedsføringsbetingelser, der opstilles af fødevarer-sektoren, som har større kommerciel magt;

41. understreger i forbindelse med fremme af en kort vej fra jord til bord:

a. at det navnlig handler om at mindske afstanden mellem fremstillings- og forbrugsstedet for såvel forarbejdede som uforarbejdede fødevarer og således fremme den geografisk set kortest mulige afstand mellem produktion, forarbejdning og salg. Denne tilnærmelse gør det muligt at reducere den unødvendige udledning af drivhusgasser, som skyldes for lange og komplekse distributionsveje;

b. at ordninger, hvor mindre producenter sælger deres varer direkte på lokale markeder, er eksempler på en kort distributionskæde og bør fuldt ud indarbejdes i EU's overordnede politik for landbrugsproduktion. Den korte afstand fra jord til bord genskaber et stærkt bånd mellem producent og forbruger. Den gør det også lettere at sikre produkternes sporbarhed og forsikrer dermed forbrugerne om oprindelsen af de produkter, de forbruger;

⁽⁸⁾ Regionsudvalgets perspektivudtalelse om lokale fødevarer-systemer vedtaget på plenarforsamlingen den 27. januar 2011. Ordfører: Lenie Dwarshuis-Van De Beek (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Zuid-Holland-provinsen.

c. at princippet om en kort vej fra jord til bord ikke blot handler om at reducere antallet af mellemlid mellem producent og forbruger. Princippet skal først og fremmest tilføre fødevarer-sektoren mere vitalitet på lokalt og regionalt hold. De korte distributionskredsløb omfatter lokale producenter, forarbejdningsvirksomheder og distributører, som alle direkte eller indirekte er med til at puste liv i landdistrikterne;

d. at dette tiltag er nødt til at forbedre fordelingen af merværdien gennem hele forsyningskæden, så først og fremmest producenterne igen får del i denne merværdi;

42. mener, at udviklingen af lokale fødevarer-systemer kræver, at der udarbejdes et særligt EU-mærke, og at der under den anden søjle i den fælles landbrugspolitik udvikles redskaber, som kan tilskynde producenterne til at gå i denne retning;

43. opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte forslag om udarbejdelse af et nyt logo og definition af lokale produkters særlige identitet, når der er tale om produkter, som markedsføres inden for rammerne af et lokalt fødevarer-system. Disse identifikationselementer vil være et supplement til forordningen om EU's kvalitetspolitik for landbrugsprodukter;

44. støtter kraftigt Kommissionens initiativer til udvidelse af den obligatoriske mærkning, således at »produktionsstedet« også skal anføres på produktet, og vil gerne tilskynde til lignende initiativer med henblik på obligatorisk mærkning i cateringsektoren;

45. understreger, at det nye mærke også kunne være en løsning for de tusindvis af traditionelle lokale produkter i EU, som ikke nødvendigvis egner sig til at have en geografisk betegnelse;

46. vil desuden gerne henlede Kommissionens, Europa-Parlamentets og Rådets opmærksomhed på, at der er behov for at ændre reglerne om offentlige indkøb for at fremme de lokale og regionale myndigheders køb af lokalt fremstillede landbrugsprodukter. Artikel 26 i direktiv 2004/18/EF fastsætter i den sammenhæng, at de ordregivende myndigheder kan indarbejde sociale og miljømæssige hensyn i deres specifikationer;

47. opfordrer til at ændre artikel 53 i direktiv 2004/18/EF, så der udtrykkeligt kan tages hensyn til kriterierne om nærhed og/eller om reduktion af CO₂-udledningerne fra varetransport;

48. understreger endelig, at regionerne kunne forvalte det før omtalte nye mærke for »kort vej fra jord til bord«, fordi de har forudsætningerne for at vurdere produkternes lokale og kulturelle karakter. Regionerne spiller ligeledes sammen med EU-fondene en vigtig rolle i at fremme disse produkter.

G. Fremme og udvikling af de garanterede traditionelle specialiteter

REGIONSUDVALGET

49. bemærker, at ordningen for garanterede traditionelle specialiteter gør det muligt at bevare og endda udvikle visse traditionelle fødevarerprodukter. Hvad angår disse garanterede traditionelle specialiteter ligger størstedelen af værdiskabelsen hos producenten i modsætning til, hvad der er tilfældet for langt de fleste af nutidens industrielt fremstillede fødevarer. Disse produkter er derfor med til at sikre et alsidigt fødevarerudbud og til at gøre Europas gastronomiske arv mere righoldig;

50. mener, at det ville være nyttigt at foretage en optælling på EU-plan af alle de produkter, der repræsenterer traditionel europæisk gastronomi. En sådan optælling ville skabe et grundlag for anerkendelse af garanterede traditionelle specialiteter. Den falder desuden i tråd med UNESCO's initiativ på internationalt plan og ville føre til en generel iværksættelse af tiltag svarende til dem, som flere medlemsstater allerede har iværksat;

H. Forbud mod brug af genetisk modificerede organismer i kvalitetsprodukter

REGIONSUDVALGET

51. anbefaler i overensstemmelse med tidligere vedtagne udtalelser, at GMO'er forbydes i specifikationerne for det officielle kvalitetsmærke. Medlemsstaterne kunne indføre dette forbud gradvist inden for en rimelig frist på op til fem år, så producenterne fik mulighed for at træffe de nødvendige tekniske forholdsregler. Denne periode skulle bruges til at etablere alternative forsyningskæder, som kunne gøre det muligt at erstatte brugen af GMO i råvarer, herunder især foder;

52. finder det afgørende, at man udtrykkeligt forbyder brug af genetisk modificerede organismer i alle faser af fremstillingen af produkter, som bærer officielle kvalitetsmærker. Dette forbud ville sikre opretholdelse af de traditionelle produktionsmetoder og de særlige kendetegn inden for kvalitetsordningerne;

53. mener også, at forbuddet mod GMO i specifikationerne er en nødvendig forudsætning for på kort sigt at bevare kvalitetsordningernes gennemsigtighed og troværdighed i forhold til forbrugerne;

54. understreger, at ændringen af specifikationerne for de officielle kvalitetsmærker er blevet mere presserende, eftersom der sideløbende med kvalitetsprodukterne udvikles private initiativer, som garanterer »GMO-fri produkter«;

55. understreger også, at udviklingen af et garanteret GMO-frit marked for produkter med et officielt kvalitetsmærke er en god mulighed for producenterne, eftersom der er stor efterspørgsel blandt de europæiske forbrugere på dette område;

56. mener, at GMO-fri produkter med et officielt kvalitetsmærke ligesom økologiske landbrugsprodukter vil kunne opnå fuld anerkendelse hos forbrugerne. Denne anerkendelse vil konkret sikre bedre afsætningsmuligheder på længere sigt og dermed opveje producenternes eventuelle ekstraomkostninger på kort sigt;

57. understreger, at forbuddet mod GMO'er i produkter med officielle kvalitetsmærker skal ledsages af en offensiv strategi for produktionen og forsyningen af GMO-frie vegetabiliske proteiner på EU-plan. Denne strategi hænger uløseligt sammen med en sammenhængende udvikling af GMO-fri afgrøder i Europa. Strategien fremstår således som en vigtig mulighed for EU for at udvikle proteinafgrøder, hvis agronomiske og økologiske fordele er bredt anerkendte. Strategien for udvikling af GMO-fri proteinforsyningskæder skal iværksættes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik gennem vedtagelse af specifikke hjælpeforanstaltninger for landbrugsmiljøet;

58. anbefaler derfor en undersøgelse af udviklingen af GMO-frie, proteinrige afgrøder (ærter og hestebønner), som ser ud til at være de bedste kilder ⁽⁹⁾ til GMO-frie proteinforsyningskæder;

59. mener, at ekstraudgifterne ved udelukkelse af GMO'er fra produkter med officielle kvalitetsmærker kan holdes mest muligt nede ved en gradvis gennemførelse over fem år; mener desuden, at hvis disse ekstraudgifter væltede over på hele forsyningskæden, vil de blive meget små for forbrugeren, nemlig nogle få eurocent pr. kilo ⁽¹⁰⁾, og mener endelig, at miljøfordelene ved proteinrige, vegetabiliske GMO-frie afgrøder på mellemlangt og lang sigt vil opveje alle disse ekstraudgifter ⁽¹¹⁾;

60. understreger, at det er nødvendigt at mærke kvalitetsprodukter fremstillet af landbrugsråvarer (kød, æg, mælk osv.), som er produceret under anvendelse af foder, der indeholder GMO'er, for at forhindre unfair konkurrence mellem EU-produkter fremstillet uden brug af GMO'er og produkter fra det internationale marked, hvor GMO'er anvendes.

⁽⁹⁾ I dag finder produktionen hovedsagelig sted i Frankrig (ærter) og Storbritannien (hestebønner).

⁽¹⁰⁾ Milanesi J.: *Quel avenir pour les filières animales «sans OGM» en France? Illustration par le poulet Label Rouge* (Fremtidsudsigterne for animalsk GMO-fri produktion i Frankrig. Illustreret ved »Label Rouge«-mærkede kyllinger). 3es journées de recherches en sciences sociales (3. møderække vedrørende samfundvidenskabelig forskning). INRA SFER CIRAD, 9., 10. & 1. december 2009 – Montpellier, Frankrig. <http://www.sfer.asso.fr/content/download/2981/27271/version/1/file/B3+-+Milanesi.pdf>.

⁽¹¹⁾ *La relance des légumineuses dans le cadre d'un plan protéines: quels bénéfices environnementaux?* (Relancering af bælgplanter som led i et proteinprogram: hvorledes kan det gavne miljøet?) Commissariat général au développement durable (den franske kommission for bæredygtig udvikling), Frankrig, 2009 - http://www.developpement-durable.gouv.fr/IMG/pdf/E_D15.pdf.

I. Produktionsstyring

REGIONSUDVALGET

61. ser regulering og styring af udbuddet af kvalitetslandbrugsprodukter som en væsentlig udfordring for landbrugspolitikken⁽¹²⁾; selv om kvalitetsordningerne ikke er underlagt de almindelige markedskræfter, er de ikke mindre sårbare over for markedets luner;

62. mener, at udvikling og opretholdelse af kvalitetsordninger er en nødvendig forudsætning for en samordnet politik for styring af udbuddet. En øget produktivitet og/eller fremstilling af større mængder i et område er oftest ikke forenelig med miljøhensyn og fastholdelse af produktets kvalitet og kendetegn;

63. mener desuden, at hvis der ikke foretages produktionsstyring, kan en ukontrolleret udvikling af udbudsmængden i visse tilfælde føre til et betydeligt prisfald for producenterne, hvorved de pågældende produkter bliver uinteressante for producenterne. I områder med naturbetingede handicap er det desuden ikke muligt for producenterne at kompensere for prisen på kvalitetsprodukter ved at øge mængderne; da de ikke vil kunne tilpasse sig, vil de nødvendigvis forsvinde;

64. mener derfor, at kvalitetsordninger inden for landbruget bør holdes ude fra princippet om priskonkurrence alene, og at bevarelse af en kvalitetsordning ikke må bero på mængdevækst, men tværtimod skal bygge på produktets iboende kvalitet, hvilket berettiger til en højere pris, som forbrugeren er rede til at betale;

65. opfordrer derfor i tråd med tidligere udtalelser til, at der iværksættes produktionsstyringsredskaber for sektorer med differentierede kvalitetskrav og opfordrer Kommissionen til at foreslå særlige redskaber til at styre disse markeder.

J. Forbedret kommunikation og støtte til udvikling af kvalitetsordninger

REGIONSUDVALGET

66. ser forbrugerne som medvirkende, når det gælder tilbagelytning og fastholdelse af landbrugsproduktioner, da det er dem, der finansierer det;

67. finder det afgørende at forbedre kommunikationen om produktionsforholdene, så forbrugerne aktivt kan få del i forde-

lene ved kvalitetsordningerne. Forbrugerne skal gives de nødvendige forudsætninger for at kunne genkende de fire officielle EU-logoer og adskille dem fra private virksomheders varemærker, som er tilknyttet geografiske navne;

68. mener, at det bør tilstræbes, at aktørerne generelt og systematisk anvender de grafiske symboler, som Rådet eller Kommissionen har udvalgt til mærkning af kvalitetslandbrugsprodukter, og at forbrugerne må informeres bedre om betydningen og vigtigheden af disse symboler;

69. anmoder om, at der inden for rammerne af den kommende fælles landbrugspolitik indføres nogle passende instrumenter til at styrke, fremme og støtte udviklingen af kvalitetsordninger;

70. anmoder navnlig om, at der under den fælles landbrugspolitik anden søjle vedtages foranstaltninger til at forbedre eller erstatte de eksisterende ELFUL-foranstaltninger til støtte og fremme af kvalitetsordninger. Dette kan ske ved:

- a. at tage bedre hensyn til de begrænsninger, der gælder for producenter af kvalitetsprodukter,
- b. at yde mere bistand til producentsammenslutninger i de forskellige faser i forbindelse med certificering, kontrol, markedsføring og forudgående undersøgelser,
- c. at give mulighed for at finansiere BOB eller BGB under midlertidig beskyttelse,
- d. at give mulighed for at finansiere kollektive tiltag fra flere BOB og BGB og at anvende samfinansiering fra nationalt og regionalt plan.

K. En enklere og forbedret gennemførelse af kvalitetspolitikken

REGIONSUDVALGET

71. minder om, at EU's indsats i forhold til landbrugsvarernes kvalitet er afgørende for at sikre en effektiv beskyttelse af disse produkter og for at sikre en pålidelig forbrugerinformation;

72. bifalder Kommissionens forslag om at modernisere reglerne og mindske den administrative byrde for producenterne, navnlig i forbindelse med produktgodkendelse;

⁽¹²⁾ Giraud-Héraud Eric, Soler Louis-Georges. *Quelle légitimité à des mécanismes de régulation de l'offre dans les appellations d'origine protégée?* (Er det legitimt at anvende mekanismer til styring af udbuddet i forbindelse med beskyttede oprindelsesbetegnelser) i »Économie rurale«, nr. 277-278, 2003. s. 123-134. http://www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/ecoru_0013-0559_2003_num_277_1_5441

73. bifalder også anerkendelsen af producentsammenslutningernes rolle og ansvar i forvaltningen af de geografiske betegnelser;

74. ser også positivt på Kommissionens forslag om at forenkle og bedre målrette ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.

Bruxelles, den 12. maj 2011.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse: »Mælkepakken«

(2011/C 192/07)

REGIONSUDVALGET

- minder om, at mælkeproduktion har stor betydning i EU. I mange medlemsstater og regioner er den et vigtigt led i den regionale økonomi og værditilvæksten inden for landbruget. Mælkeproduktionen påtager sig i den forbindelse en række vigtige miljømæssige opgaver, den sætter varigt præg på kulturlandskabet og er en vigtig arbejdsgiver i landdistrikterne;
- mener, at der i reformprocessen skal tages hensyn til de regionale og strukturelle forskelle inden for malkekvægholdet og i mejerisektoren. I mange regioner fremstilles mælk i overvejende grad af små og mellemstore familievirksomheder. I andre regioner er det store landbrugsvirksomheder, der præger produktionsstrukturen. Derfor bør det undgås, at reformerne af mejerisektoren bringer de pågældende strukturer i fare, navnlig dem, der bidrager til en bæredygtig udvikling;
- støtter Kommissionens initiativ til at indføre visse fælles regler for mælkeproducentorganisationer i EU for derved at sikre, at det i alle regioner i EU er muligt at danne sådanne sammenslutninger, også hen over grænser;
- finder det derfor hensigtsmæssigt fortsat at give medlemsstaterne mulighed for at godkende producentorganisationer og sammenslutninger heraf i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retlige retningslinjer;
- bifalder Kommissionens forslag om at tillade brancheorganisationer i mejerisektoren for derved at sætte skub i forskning og udvikling samt fremme af økologisk produktion og afsætning;
- konstaterer, at en fremtidsorienteret produktion af mejeriprodukter i EU har behov for et pålideligt og smidigt sikkerhedsnet, der kan reagere hurtigt og effektivt på ekstraordinære markedsforhold og prisudsving.

Ordfører	Emilia MÜLLER (DE/PPE), Minister for forbunds- og Europa-anliggender i delstaten Bayern
Basisdokumenter	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Udviklingen i markedssituationen og de deraf følgende betingelser for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen KOM(2010) 727 endelig Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mejerisektoren KOM(2010) 728 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

MEJERISEKTORENS POLITISKE UDVIKLING OG REGIONALE BETYDNING

Regionsudvalget

1. gør opmærksom på, at mejerisektoren er inde i én af de voldsomste liberaliseringsprocesser i EU. Mælkeproducenterne og mejerierne stilles over for store udfordringer pga. sænkningen af det interne støtteniveau, afkoblingen af de direkte betalinger og mælkepræmien, den gradvise fjernelse af beskyttelsen mod produkter udefra og den planlagte afvikling af mælkekvoteordningen i 2015;

2. forudser, at liberaliseringen af markedet for mælk vil medføre mere ustabile priser og dermed stor usikkerhed i mælkeproducenternes driftsplanlægning;

3. står fast på behovet for at bremse spekulationen på de internationale landbrugs- og fødevaremarkeder og understreger den rolle, som EU's handelspolitik bør spille i denne sammenhæng. Udvalget minder om, at den nye fælles landbrugspolitik bør tage udgangspunkt i, at EU skal være selvforsynende med fødevarer, og om, at spørgsmålet om en åbning af det europæiske marked for import af billigere produkter bør kædes sammen med drøftelserne om forslagene vedr. reguleringen af det europæiske marked;

4. forventer, at åbningen af markederne og fjernelsen af begrænsningerne af produktionsmængderne til gengæld giver mulighed for bedre at kunne reagere på signaler i markedet og udnytte eksisterende efterspørgselsmuligheder;

5. minder om, at mælkeproduktion har stor betydning i EU. I mange medlemsstater og regioner er den et vigtigt led i den regionale økonomi og værditilvæksten inden for landbruget. Mælkeproduktionen påtager sig i den forbindelse en række vigtige miljømæssige opgaver, den sætter varigt præg på kulturlandskabet og er en vigtig arbejdsgiver i landdistrikterne;

6. understreger, at liberaliseringen af markedet for mælk og mejeriprodukter ikke må resultere i en reduktion af fødevarer-

sikkerheden på det indre marked eller ubegrundede ændringer i forbrugernes hidtidige præferencer. I produktion og forbrug må liberaliseringen heller ikke føre til nye markedsforvridninger i og mellem medlemsstaterne, mellem nord og syd, øst og vest samt i forhold til tredjelande;

7. mener, at der i reformprocessen skal tages hensyn til de regionale og strukturelle forskelle inden for malkekægholdet og i mejerisektoren. I mange regioner fremstilles mælk i overvejende grad af små og mellemstore familievirksomheder. I andre regioner er det store landbrugsvirksomheder, der præger produktionsstrukturen. Derfor bør det undgås, at reformerne af mejerisektoren bringer de pågældende strukturer i fare, navnlig dem, der bidrager til en bæredygtig udvikling;

8. mener, at der ligeledes bør tages højde for mejerisektorens sammensatte struktur, da sektoren i kraft af sin store spændvidde, der rækker fra regionale specialiteter til innovative produkter og produkter, der er bestemt til afsætning har stor betydning for udbuddet af sunde og sikre mejeriprodukter af høj kvalitet i Den Europæiske Union;

9. forventer, at afviklingen af mælkekvoteordningen vil medføre, at mælkeproduktionen i højere grad flyttes til gunstige produktionssteder, hvilket vil resultere i store udfordringer for de berørte regioner;

10. gør opmærksom på, at både mælkeproduktion og -forarbejdning i udpræget grad er kendetegnet ved høje investeringsomkostninger og arbejdskraftintensive produktions- og forarbejdningsprocesser med en lang produktionscyklus og behov for trykke rammer for planlægningen;

11. minder om, at mælkeproducenterne i stadig højere grad er opmærksomme på og tager forretningsmæssigt bestik af markedssignaler, men at de fortsat må kæmpe hårdt for at overleve på et liberaliseret marked for mælk og mejeriprodukter;

12. vil, set i lyset af de ernæringsmæssige fordele, opfordre EU og medlemsstaternes myndigheder til aktivt at fremme den europæiske skolemælksordning med henblik på at fremme sunde spisevaner hos børn.

Udfordringer på et liberaliseret marked for mælk og mejeriprodukter

Regionsudvalget

13. forventer en række reformer, som vil rationalisere markedet for mælk og mejeriprodukter og som vil skabe et gennemsigtigt miljø med regler, der er almindeligt anerkendt af ligeværdige markedsaktører;

14. mener, at de stadigt mere ustabile priser er én af de største udfordringer for mælkeproduktionen i regionerne. På grund af den løbende produktion og den lange produktionscyklus er det afgørende for mælkeproducenterne, at likviditeten sikres, og at markedskriser overvindes;

15. finder derfor, at foranstaltninger til og muligheder for at reducere usikkerheden om driftsresultaterne bør være et vigtigt led i reformprocessen inden for mejerisektoren. Risikostyringsmekanismer på brancheplan samt på regionalt og EU-niveau bør sikre mælkeproducenterne tilstrækkeligt trykke rammer om planlægningen. I den forbindelse kan mekanismer til sikring af priserne i forarbejdningsleddet have lige så stor betydning som muligheder for risikoudligning for den enkelte virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder;

16. gør opmærksom på, at innovation og forskning vil blive nøglefaktorer for en vellykket og holdbar udvikling i sektoren. RU understreger i den forbindelse imidlertid også, at det er nødvendigt at give forbrugerne pålidelige oplysninger;

17. er overbevist om, at åbningen af markederne og fjernelsen af begrænsningerne af produktionen kan resultere i eksportmuligheder både for produkter, der er tilpasset til tredjelande, og for regionale specialiteter samt produkter af høj kvalitet;

18. mener, at det er en forudsætning for at udnytte disse muligheder, at der udvises engagement, og at mejerisektoren støttes yderligere i denne forbindelse og ved etableringen af regionale værdikæder;

19. understreger, at liberaliseringen af markedet for mælk og mejeriprodukter og eksportstøtte også kan resultere i ukontrollerede udviklingstendenser og ændringer i den hidtidige ligevægt på markedet. RU opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, hvilke konsekvenser åbningen af markederne og liberaliseringen af markedet for mælk og mejeriprodukter har for producenterne og forsyningskæderne samt hvilke forandringer, der vil gøre sig gældende for den indenlandske efterspørgsel.

Markedsudviklingen

Regionsudvalget

20. noterer sig Kommissionens rapport om udviklingen i markedsituationen for mælk og mejeriprodukter, der gør rede for den globale markedsudviklings indflydelse på mejerisektoren,

og som dokumenterer, hvor vigtige de eksisterende markedsforanstaltninger som intervention, privat oplagring og eksportrestitution har været for, at prisen på mælk blev stabiliseret på et lavt niveau i 2009;

21. erkender, at de usædvanligt høje priser på mælk i 2007 navnlig skyldtes et lille globalt udbud kombineret med en pæn efterspørgsel;

22. gør opmærksom på, at krisen på markedet for mælk og mejeriprodukter i 2009 bl.a. skyldtes historisk lave priser i Europa pga. lav eksportefterspørgsel, udløst bl.a. af den verdensøkonomiske krise, og overudbud af mælk. Samtidig ser RU gerne, at Kommissionen foretager en undersøgelse af, hvilke faktorer, der har indflydelse på detailhandelsprisen på mælk;

23. understreger, at krisen på markedet for mælk og mejeriprodukter har haft forskellig effekt i regionerne, men at den i hele Europa og navnlig for mælkeproducenter, der har foretaget investeringer, har været eksistenstruende;

24. deler Kommissionens opfattelse, hvorefter mælkeleverancerne i EU vil stige yderligere, idet forarbejdningen især vil være præget af en stigende forædling til ost og friske mejeriprodukter, som der vil være afsætningsmuligheder for i EU og inden for eksporten;

25. erkender, at den bindende virkning af de nationale mælkekvoter i visse medlemsstater i en situation med relativt gode driftsresultater i mælkeproduktionen allerede er ophævet, og at der i disse regioner i stigende grad reageres på positive signaler i markedet;

26. er enig i Kommissionens opfattelse, hvorefter de globale produktmarkeder har stor indflydelse på priser og markedsudvikling i EU, og EU's evne til at absorbere interventionslagre er vigtig for markedsstabiliteten, især for de eksportorienterede produktsegmenter, men ser frem til forslag til nye foranstaltninger fra Kommissionen, som vil gavne alle regioner i EU;

27. minder om, at 4,5 % af produktionen af smør og 27,4 % af produktionen af skummetmælkspulver blev opkøbt i forbindelse med krisen på markedet for mælk og mejeriprodukter, og at der blev ydet eksportstøtte til afsætning af bl.a. ca. 262 mio. kg ost, ca. 559 mio. kg sødmælkspulver og knap 133 mio. kg smør.

Styrkelse af mælkeproducenternes markedsposition og konkurrencespørgsmål

Regionsudvalget

28. bifalder henstillingerne fra gruppen af højtstående eksperter på mælkeområdet med hensyn til at undersøge udfordringerne på mellemlang og lang sigt for mejerisektoren og udarbejde en omfattende oversigt over værdikædens organisation og struktur i EU's medlemsstater;

29. kan bekræfte gruppens resultater vedrørende regionale forskelle og særtræk i den måde, mælkeproducenterne er organiseret på, og vedrørende strukturerne i forarbejdningsleddet;

30. gør opmærksom på, at mælkeproducenterne overlader markedsføringen af over halvdelen af EU's produktion af mælk til kooperativer i forarbejdningsleddet;

31. konstaterer, at navnlig private virksomheder og kooperativer inden for mælkesektoren i mange regioner i EU støtter den regionale mælkeproduktion, opdyrker fremtidige markeder og udvikler markedsorienterede og innovative produkter;

32. støtter den højtstående gruppes opfattelse, hvorefter mælkeproducenternes konkurrencesituation bør undersøges og styrkes i forbindelse med den løbende liberalisering af markedet;

33. minder i denne sammenhæng om, at der er store regionale forskelle i den måde, mælkeproducenterne er organiseret på. Hvor markedet i visse regioner er domineret af store virksomheder, supplerer andelsmejerier og små og mellemstore private virksomheder hinanden i andre. Visse regioner har imidlertid et efterslæb med hensyn til at forbedre strukturerne på udbydersiden;

34. betragter Kommissionens forslag om at fremme anvendelsen af mælkeleveringsaftaler som en reel mulighed for at give mælkeproducenterne tryggere rammer for planlægningen og klare betingelser for deres mælkeleverancer;

35. påpeger, at en forpligtelse til at udarbejde mælkeleveringsaftaler ikke må resultere i forstyrrelser af det indre marked eller konkurrenceforvridninger i den grænseoverskridende handel med mælk;

36. opfordrer Kommissionen til at være meget opmærksom på, at aftalerne forhandles på plads i fuldstændig frihed, og under overholdelse af EU's konkurrenceregler;

37. fremhæver de fordele, godkendte mælkeproducentorganisationer indebærer for producenterne og virksomhederne i forarbejdningsleddet netop i forbindelse med pooling af mælk og forhandlinger om kontrakter om mælkeleverancer;

38. ser en ubalance i værdikæden, navnlig i de tilfælde hvor mælkeproducenterne ikke har mulighed for at slutte sig sammen med henblik på at markedsføre deres mælk;

39. fremhæver behovet for at styrke udbydersiden i værdikæden, navnlig på et marked for mælk og mejeriprodukter, hvor prisdannelsen foregår uden statslige regulerings foranstaltninger;

40. støtter Kommissionens initiativ til at indføre visse fælles regler for mælkeproducentorganisationer i EU for derved at

sikre, at det i alle regioner i EU er muligt at danne sådanne sammenslutninger, også hen over grænser;

41. peger på, at der i en række medlemsstater og regioner gennem mange år er indhøstet erfaringer med organisationer af mælkeproducenter, som kollektivt markedsfører den indsamlede mælk;

42. udtrykker tilfredshed med producentorganiseringen i mejerisektoren på europæisk plan. I en sådan organisering bør der dog tages hensyn til specifikke regionale forhold;

43. finder det derfor hensigtsmæssigt fortsat at give medlemsstaterne mulighed for at godkende producentorganisationer og sammenslutninger heraf i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retlige retningslinjer;

44. anerkender, at der er behov for at indføre fælles EU-regler for tværnationale producentorganisationer og sammenslutninger heraf;

45. går i øvrigt ind for, at fremtidige regler om kontraktforhandlinger med producentorganisationer og sammenslutninger heraf udvikles i overensstemmelse med et harmoniseret system;

46. mener, at det bør undgås, at regler vedrørende sammenslutninger af producentorganisationer indføres i form af delegerede retsakter, eftersom sådanne regler berører væsentlige områder af den fælles markedsordning;

47. opfordrer under alle omstændigheder Kommissionen til at undlade at bringe eksistensen af allerede bestående mælkeproducentorganisationer i fare og til nøje at vurdere, hvilke regler og forudsætninger der tjener formålet om godkendelse af mælkeproducentorganisationer, således at disse effektivt kan markedsføre mælk under hensyntagen til sektorsærtræk og regionale forskelle;

48. mener, at det i visse tilfælde kan være nødvendigt at indføre overgangs bestemmelser for allerede godkendte mælkeproducentorganisationer;

49. finder det sagligt velbegrundet at undgå anvendelse af begrænsningerne i de mælkeforarbejdende producentorganisationers pooling af mælk i tilfælde, hvor de pågældende organisationer er vertikalt integrerede;

50. henstiller, at der bliver indført en mulighed for at revidere den maksimale grænse for pooling af mælk for at sikre, at konkurrencen på markedet for mælk og mejeriprodukter ikke begrænses eller helt forhindres;

51. bifalder i forlængelse heraf udtrykkeligt, at der indføres en mulighed for at sænke den nationale maksimumsgrænse til et passende niveau for at sikre den regionale og nationale konkurrence om mælken. Beskyttelsen af de små og mellemstore mejerier mod konkurrenceforvridning har stor betydning for deres overlevelse og dermed også for at sikre en effektiv regional produktion af mejeriprodukter;

52. bifalder Kommissionens forslag om at tillade brancheorganisationer i mejerisektoren for derved at sætte skub i forskning og udvikling samt fremme af økologisk produktion og afsætning;

53. tilstræber sund konkurrence, der sikrer samtlige markedsdeltagere en rimelig andel af værditilvæksten;

54. opfordrer Kommissionen til at fastsætte regelmæssig revision af reglerne for producent- og brancheorganisationerne for at sikre deltagerne i værdikæden i mejerisektoren et pålideligt grundlag for pooling og markedsorientering på længere sigt;

55. erkender, at Kommissionen har behov for aktuel markedsinformation af god kvalitet, men har betænkeligheder i forhold til anvendelse og relevans af den pågældende information, idet den kan have konsekvenser for et ustabilt marked, som derudover er følsomt over for spekulation.

Markedsforanstaltninger

Regionsudvalget

56. konstaterer, at en fremtidsorienteret produktion af mejeriprodukter i EU har behov for et pålideligt og smidigt sikkerhedsnet, der kan reagere hurtigt og effektivt på ekstraordinære markedsforhold og prisudsving;

57. henstiller derfor i fremtiden at undgå begrænsning af interventionsperioderne for at kunne reagere hurtigt og effektivt på kriser;

58. henstiller, at EU genindfører privat oplagring af ost i krisetilfælde for også at kunne tilbyde et passende sikkerhedsnet for ost, der udgør en stigende andel af produktionen;

59. gør opmærksom på den store betydning, af stabiliseringsforanstaltninger for markedet for mælk og mejeriprodukter, og opfordrer Kommissionen til på restriktivt fastsatte vilkår at fastholde eksportstøtte som en mulighed i krisetilfælde;

60. tvivler på, at en begrænsning på én til to procent af EU's mælkeproduktion til gengæld for økonomisk godtgørelse vil være effektiv;

61. har betænkeligheder med hensyn til tilrettelæggelse og gennemførlighed af en frivillig produktionsbegrænsning til gengæld for økonomisk godtgørelse, da en sådan foranstaltning fremmer spekulation og indebærer betydelige muligheder for misbrug. Foranstaltningen ville endvidere stå i vejen for den tilpasning af produktionen til markedsudviklingen, som producenterne bør foretage på eget initiativ.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændring 1

Betragtning 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(6) Der er et problem med pristransmission i kæden, især hvad angår priser af bedrift. På den anden side reagerede udbuddet af mælk ikke på den nedsatte efterspørgsel i løbet af 2009. I nogle store producentmedlemsstater producerede landbrugere som reaktion på lavere priser faktisk mere end i det foregående år. Merværdien i kæden bliver i stadigt større omfang koncentreret i downstream-sektorerne, og dette er især tydeligt i forbindelse med mejerier.	(6) Der er et problem med pristransmission i kæden, især hvad angår priser af bedrift. På den anden side reagerede udbuddet af mælk <u>i visse tilfælde kun i ringe omfang ikke</u> på den nedsatte efterspørgsel i løbet af 2009. I nogle store producentmedlemsstater producerede landbrugere som reaktion på lavere priser faktisk mere end i det foregående år. Merværdien i kæden bliver i stadigt større omfang koncentreret i downstream-sektorerne, <u>og dette er især tydeligt i forbindelse med mejerier.</u>

Begrundelse

Mælkeproducenternes reaktion på krisen på markedet for mælk og mejeriprodukter har været forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. I henhold til Kommissionens rapport kunne der konstateres et samlet fald i mælkeleverancerne på 0,6 % i 2009 i forhold til året før.

Som regel er det aftagerne (handelsleddet), der i forhold til udbydere (producent- og forarbejdningsleddet) scorer den største andel af gevinsten ved værditilvæksten.

Ændring 2

Artikel 122

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I artikel 122, stk. 1, litra a), indsættes følgende efter nummer iii): »(iia) mælk og mejeriprodukter«	I artikel 122, stk. 15, litra a) , indsættes <u>nyt stykke 5 med følgende ordlyd følgende efter nummer iii):</u> »(iia) mælk og mejeriprodukter« <u>»Medlemsstaterne godkender producentorganisationer i mejerisektoren på de samme vilkår som dem, der er anført i stk. 1, litra b) og c).</u> <u>Alle andre godkendelseskrav fastsættes af medlemsstaterne.</u> <u>Eventuelle gennemførelsesregler for tværnationale producentorganisationer på dette område, herunder om administrativ bistand, som de relevante myndigheder skal yde i tilfælde af tværnationalt samarbejde, fastsættes af Kommissionen.«</u>

Begrundelse

En inddragelse af mælk og mejeriprodukter under anvendelsesområdet for artikel 122, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007 ville i henhold til artikel 124, stk. 1, i samme forordning indebære fuldstændig regulering, hvorved de eksisterende nationale bestemmelser ville miste deres gyldighed. For fortsat at levne mulighed for godkendelse af producentorganisationer i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retten bør mælk og mejeriprodukter ikke som planlagt reguleres i artikel 122, stk. 1, litra a), i forordningen, men derimod f.eks. ved tilføjelse af et nyt stk. 5 til forordningens artikel 122. Derved vil der kunne tages hensyn både til nationale forskelle og til nærhedsprincippet.

Der kan eventuelt være behov for at indføre fælles EU-regler for tværnationale producentorganisationer. Derfor får Kommissionen beføjelser til på dette område at udstede fælles gennemførelsesbestemmelser.

Alle andre godkendelseskrav fastsættes derimod af medlemsstaterne. Derved vil der igen kunne tages hensyn både til nationale forskelle og til nærhedsprincippet. Det er således medlemsstaterne og kun dem, der fastsætter alle øvrige godkendelseskrav.

Ændring 3

Artikel 126a, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Følgende afdeling IIa indsættes i del II, afsnit II, kapitel II: »[...] Artikel 126a Kontraktforhandlinger i mejerisektoren (...) 3. I denne artikel omfatter henvisninger til producentorganisationer også sammenslutninger af sådanne producentorganisationer. For at sikre, at disse sammenslutninger kan overvåges på behørig vis, kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtage regler for betingelserne for anerkendelse af sådanne sammenslutninger.«	Følgende afdeling IIa indsættes i del II, afsnit II, kapitel II: »[...] Artikel 126a Kontraktforhandlinger i mejerisektoren (...) 3. I denne artikel omfatter henvisninger til producentorganisationer også sammenslutninger af sådanne producentorganisationer. For at sikre, <u>at disse sammenslutninger kan overvåges på behørig vis, passende kontrol med producentorganisationer og sammenslutninger heraf med henblik på de i stk. 1 og stk. 2 regulerede kontraktforhandlinger</u> kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtage regler <u>herfor</u> betingelserne for anerkendelse af sådanne sammenslutninger.«

Begrundelse

Artikel 126a i forslaget fastsætter regler om kontraktforhandlinger i mejerisektoren. Kommissionens beføjelse til i kraft af delegerede retsakter også at »vedtage regler for betingelserne for anerkendelse af sådanne sammenslutninger« er ikke i overensstemmelse med systematikken i forslagets artikel 126a og bør derfor udgå.

Det er derimod fornuftigt at fastsætte bestemmelser om en passende kontrol både med producentorganisationer og sammenslutninger heraf med henblik på de kontraktforhandlinger, der reguleres i stk. 1 og stk. 2.

Kommissionen bør derfor i henhold til artikel 126a, stk. 3, andet punktum, have beføjelse til på dette område at udstede retsakter for producentorganisationer og sammenslutninger heraf.

Ændring 4

NY artikel 126b

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	Efter artikel 126a indsættes ny artikel 126b med følgende ordlyd: <u>»Sammenslutninger af producentorganisationer</u> <u>En sammenslutning af producentorganisationer inden for mejerisektoren oprettes på initiativ af anerkendte producentorganisationer og kan udføre alle de aktiviteter, der henhører under en producentorganisation som omhandlet i denne forordning. En sådan sammenslutning kan godkendes efter anmodning herom af den berørte medlemsstat under forudsætning af, at den pågældende sammenslutning efter medlemsstatens opfattelse er i stand til effektivt at udøve disse aktiviteter.</u> <u>Eventuelle gennemførelsesregler for tværnationale producentorganisationer på dette område, herunder om administrativ bistand, som de relevante myndigheder skal yde i tilfælde af tværnationalt samarbejde, fastsættes af Kommissionen.</u> <u>Alle andre godkendelseskrav fastsættes af medlemsstaterne.»</u>

Begrundelse

Da der er tale om væsentlige forhold, bør regler om godkendelse af sammenslutninger af producentorganisationer ikke – som fastsat i forslagets artikel 126a, stk. 3, andet punktum – fastsættes i delegerede retsakter, men i selve forordningen.

Der kan eventuelt være behov for at indføre fælles EU-regler for tværnationale producentorganisationer. Derfor får Kommissionen beføjelser til på dette område at udstede fælles gennemførelsesbestemmelser.

Alle andre godkendelseskrav fastsættes derimod af medlemsstaterne. Derved vil der igen kunne tages hensyn både til nationale forskelle og til nærhedsprincippet. Det er således medlemsstaterne og kun dem, der fastsætter alle øvrige godkendelseskrav.

Ændring 5*Artikel 204*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I artikel 204 indsættes følgende stykke: »6. For mejerisektoren anvendes artikel 122, litra a, nr. iiiia), artikel 123, stk. 4, og artikel 126a, 177a, 185e og 185f indtil den 30. juni 2020.«	I artikel 204 indsættes følgende stykke: »6. For mejerisektoren anvendes artikel 122, litra a, nr. iiiia) <u>stk. 5</u> , artikel 123, stk. 4, og artikel 126a, <u>126b</u> , 177a, 185e og 185f indtil den 30. juni 2020.«

Begrundelse

Jf. ændringsforslag 3 og 5.

Ændring 6*Artikel 185f, stk. 2, litra c)*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
iii) kontraktens varighed, som kan omfatte en tidsubegrænset varighed med opsigelsesbestemmelser.	iii) kontraktens varighed, som kan omfatte en <u>tids- eller tidsubegrænset</u> varighed med opsigelses- <u>eller genfor-handlings</u> bestemmelser.

Begrundelse

De grundlæggende bestemmelser om kontrakterne bør sikre maksimal fleksibilitet til gavn for producenter og virksomheder i forarbejdningsleddet i samme omfang.

Bruxelles, den 12. maj 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA